

ច្រើន។ ជាឧទាហរណ៍ការកាប់ឈើដោយជ្រើសរើស ត្រូវបានចាត់ទុកជាមូលហេតុចម្បង ហើយស្នាមផ្លូវបានផ្តល់ភាពងាយស្រួលក្នុងការចូលទៅ សំរាប់សកម្មភាពរបស់មនុស្សផ្សេងៗ ដូចជាការបរបាញ់នៅតំបន់ជិតខាង និងការចាប់យកដី ។ តំបន់ដែលបានស្នើសុំសំរាប់ការតាំងទីលំនៅសារជាថ្មី អាចត្រូវការជាចាំបាច់នូវការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធពិតប្រាកដខ្លះៗដូចជា ផ្លូវថ្នល់ មណ្ឌលសុខភាព និង ទឹកផ្អែមចាំបាច់ដទៃទៀត នៅក្នុងតំបន់ផ្ទាល់ទីលំនៅដើម្បីធ្វើអោយមានភាពងាយស្រួលដល់ការចេញចូលជាសាធារណៈ ។

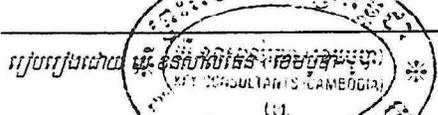
d) តំបន់ខ្សែទឹកខាងក្រោម

មានទិន្នន័យមិនច្បាស់លាស់ខ្លះ ពាក់ព័ន្ធនឹងការអង្កេតលើកមុននៅទីតាំងខ្សែទឹកក្រោម។ ទីតាំងដែលចាត់ទុកថានៅខ្សែទឹកខាងក្រោម សំរាប់ការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅរបស់តំរោង ភាគច្រើនមានទីតាំងនៅក្នុងទឹកដី ខេត្តស្ទឹងត្រែងនៃទន្លេសេសានក្រោម និង ទន្លេស្រែពកក្រោម។ យោងទៅតាមការចុះអង្កេតថ្មីៗ និង ការសាកសួរពីអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានគន្លឹះនៅក្នុងតំបន់គោលដៅសំរាប់ការតាំងទីលំនៅសារជាថ្មី និង អ្នករួមចំណែកដែលមានជាប់ទាក់ទិនដទៃទៀតបង្ហាញថា តំបន់ព្រៃដែលមានភាគច្រើន ត្រូវបានផ្តល់ទៅអោយអ្វីដែលគេហៅថា សម្បទានដីព្រៃ សង្គមកិច្ច (SFLC) ។ គោលបំណងរបស់ SFLC ត្រូវបានប្រើសំរាប់ដំណាំកសិ-ឧស្សាហកម្មដូចជា ដំឡូងមី ចំការកៅស៊ូ ដើមស្វាយចន្ទី និង ដំណាំចំការដទៃទៀត។ ការប្រើប្រាស់ដីប្រភេទទាំងនេះហាក់ដូចជា មិនសមស្រប សំរាប់សត្វព្រៃ និងជីវរបស់វាទេ។ បន្ថែមលើនេះការផ្លាស់ទីលំនៅដែលបានស្នើឡើងសំរាប់តំរោងទំនប់ អាចមានផលប៉ះពាល់គួរអោយកត់សំគាល់ដល់ខ្សែទឹកខាងក្រោម ជាពិសេសការភ្ញៀវស្ទួន និង បំលាស់ទីរបស់ត្រី។ ប៉ុន្តែវា ហាក់ដូចជាមិនមានផលប៉ះពាល់ផ្ទាល់ទៅនឹងការបាត់បង់ជីវកម្មព្រៃ និង គំរាមកំហែងទៅដល់សត្វព្រៃនៅខ្សែទឹកក្រោមទេ ជាពិសេសទៅដល់សត្វព្រៃធំៗ។

៤.២.៣.២ ថនិកសត្វ

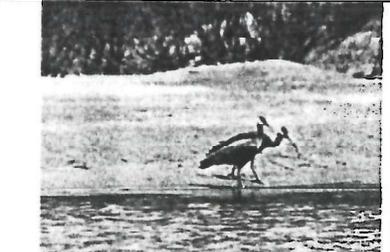
មានការចុះអង្កេតជាច្រើន ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងតំបន់រងទឹកភ្លៀងនៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង និង រតនៈគីរី បានបង្ហាញពីកសុតាងច្បាស់លាស់នៃវត្តមានរបស់សត្វព្រៃធំៗជាពិសេស សត្វដែលមានការគំរាមកំហែងជាសកល ដូចជាពូជ ទន្សោង ខ្លឹម ទោច ខ្លាឃ្មុំ ដំរី ពូជសត្វស្លាបធំៗ ដែលកំពុងរងគ្រោះ និង សត្វផ្សេងៗទៀត។ ការចុះអង្កេតពីលើកមុនបង្ហាញថា LMDFE នៅប៉ែកឦសាន និង ខាងកើតប្រទេស ត្រូវបានទទួលស្គាល់ជា អន្តរជាតិ ដោយសម្បត្តិជីវសាស្ត្រចុះសកលសំរាប់ទ្រទ្រង់សត្វព្រៃធំៗ ដូចដែលបានចុះហត្ថលេខានៅក្នុងសៀវភៅទិន្នន័យសត្វព្រៃរបស់អង្គការ IUCN ថាមានការគំរាមកំហែងស្ទើរផុតពូជ (IUCN, ២០០៣)។ ថនិកសត្វធំៗមានដូចជា ក្របីព្រៃ ខ្លាឃ្មុំ ខ្លាឃ្មុំធំ និង ទោច។

នៅតំបន់តាំងទីលំនៅសារជាថ្មីស្រែពក គ្មានភស្តុតាងគួរអោយកត់សំគាល់ពីសត្វព្រៃទេ ដែលកើតមាននៅក្នុងខ្សែពន្លឺកាត់។ គេមិនឃើញមានសញ្ញាពីការឈូសឆាយរបស់សត្វជ្រូកព្រៃ ក្នុងតំបន់របស់សត្វព្រៃ (ទន្សោង ខ្លឹម ឬ ណាស់) និង ការរំខានពីសត្វដទៃទៀតទេ។ មិនមានកន្លែងណាមួយដែលសត្វព្រៃធំៗ

ឃើញក្នុងពេលចុះអង្កេតទេ នៅតំបន់ព័ន្ធកាត់នោះ។ ប៉ុន្តែបក្សីព្រៃ ជាពិសេស ពពិតបៃតង ព្រលោះ កេងកង ពពិតក្រហម និង សារិកានៅមានជាធម្មតានៅក្នុងព្រៃនេះ។ ដោយសារសកម្មភាពមនុស្សឆ្លងកាត់តំបន់នេះ អាចផ្តល់ ជាភស្តុតាងបានពីការវិនាសដល់សត្វព្រៃ។ មានផ្លូវជាច្រើននៅក្នុងតំបន់ព្រៃ ដែលបណ្តាលអោយមានការបរបាញ់កាន់ តែច្រើន។ បង្គុយបួយចំនួនត្រូវបានគេដាក់លក់នៅក្នុងភូមិ នៅពេលក្រុមសិក្សាឆ្លងកាត់ទីនោះ។ បន្ថែមលើនេះ សត្វព្រៃ និង ផលិតផលឈើបានធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងក្នុងរយៈពេល ១០ឆ្នាំ ចុងក្រោយនេះ (យោងតាម លោក ផុក តម្រួតឧទ្យាជាតិវិវរៈជ័យ)។ ប៉ុន្តែ សត្វព្រៃធំៗដូចជា ទន្សោង ខ្លឹម ខ្លាឃ្មុំ ដំរី និងទោចនៅមានចំនួនច្រើននៅឡើយ នៅប៉ែកឦសាន និង ខាងកើតប្រទេសកម្ពុជា ប៉ុន្តែវានៅក្រោមសំពាធវិនាសរបស់មនុស្ស។

នៅក្នុងរូបភាពទី ១៦ បង្ហាញពីរូបថតមួយចំនួនរបស់សត្វព្រៃ ដែលថតដោយម៉ាស៊ីនថតរូប នៅក្នុងការ សិក្សាមុន និង បច្ចុប្បន្ន WWF “កម្មវិធីប្រទេសមហាទន្លេមេគង្គ-កម្ពុជា: ទស្សនៈជីវសាស្ត្រចម្រុះសំរាប់តំបន់អេកូ ព្រៃស្ងួត ទន្លេមេគង្គក្រោម”, ២០០៦, និង “កម្មវិធីប្រទេសមហាទន្លេមេគង្គ-កម្ពុជា, (WWF “Greater Mekong- Cambodia Country Programme: Biodiversity Vision for the Lower Mekong Dry Forest Ecoregion”, 2006, and WWF “Greater Mekong Cambodia Country Programme) របាយការណ៍មិនទាន់បានបោះពុម្ព ស្តីអំពីផ្លូវ និងការពិនិត្យមើលសត្វព្រៃនៅក្នុងផ្ទៃរងទឹកភ្លៀងនៅប៉ែកឦសាន និងខាងកើតនៅក្នុងព្រៃការពារមណ្ឌល គីរី និង តំបន់ព្រៃស្រែពក ” ២០០៨។

		
ទន្សោង	ខ្លឹម	ខ្លាដំបង
		
ខ្លាខិនឥណ្ឌូចិន	ខ្លាឃ្មុំខ្មៅ	ក្តាន់ Cambodia
		
កូនខ្មៅ	អកក្នុងរូបថត	ត្នាតភ្លើង

រូបភាពទី ១៦: រូបថតមួយចំនួនរបស់សត្វព្រៃនៅក្នុងតំបន់ព័ន្ធកាត់ដែលថតនៅក្នុងការសិក្សារបស់

៤.២.៣.៣ បក្សី

បក្សីព្រៃ ១១ ប្រភេទត្រូវបានប្រទះឃើញនៅតាមដងទន្លេសេសាន និង ស្រែពក ហើយពូជខ្លះស្ថិតនៅក្នុង ទន្លេជាអាហារ ។ តារាងទី ២៥ បង្ហាញពីវត្តមានបក្សីដែលមាននៅក្នុងតំបន់គំរោង ។

តារាងទី ២៥: បញ្ជីឈ្មោះបក្សីនៅក្នុងតំបន់គំរោង

ល.រ	ឈ្មោះជាភាសាខ្មែរ	ឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រ	ឈ្មោះជាភាសាអង់គ្លេស
១	កុក	<i>Egretta garzetta</i>	Little Engret
២	មាត់ទឹក	<i>Amaurormis phoenicuru</i>	White-breasted water hen
៣	ប្រីក	<i>Dendrocygna javanica</i>	Lesser whistling duck
៤	ត្រដក់	<i>Leptoptilos dubius</i>	Greater Adjutant
៥	ក្រសារ	<i>Ardea cinerea</i>	Grey Heron
៦	ក្អែកទឹក	<i>Phalacrocorax niger</i>	Little Cormorant
៧	រនេលស	<i>Mycteria cinerea</i>	Milky Stork
៨	ត្រយឹង	<i>Threskiornis melanocephalus</i>	Black-headed Ibis
៩	អកត្រី	<i>Ichthyophaga humilis</i>	Lesser Fish Eagle
១០	ទីទុយ	<i>Bubo nipalensis</i>	Spot-bellied Eagle Owl
១១	ក្រៀល	<i>Grus antigone</i>	Sarus Crane

ប្រភព: ទទួលពីអ្នកភូមិ និង តាន់ សេដ្ឋា និង Colin Poole, ២០០៣

៤.២.៣.៤ ល្អិត

ផ្អែកតាមព័ត៌មានពីអ្នកភូមិមាន អណ្តើក ពស់ជាច្រើនប្រភេទ ក្រពើ (ប្រទះឃើញដោយអ្នកនេសាទនៅក្នុង ភូមិភ្នក ឃុំភ្នក) និងពូជដទៃទៀតដែលមានវត្តមាននៅក្នុងតំបន់គំរោង ។ ឥឡូវពូជទាំងនេះកំរើញមានណាស់ ។

៤.២.៣.៥ ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន របស់អេកូឡូស៊ីជីវិត

ដូចដែលបានលើកឡើងពីការស្រាវជ្រាវ/អង្កេតមុននៅក្នុង LMDFE^១ មានបញ្ហា និង ទំនាក់ទំនង ដែលមានស្រាប់ បានបន្តកើនឡើងការបាត់បង់ជីវសាស្ត្រចម្រុះនៅប៉ែកខាងកើត និង ប៉ែកឦសានប្រទេសកម្ពុជា ។

^១ សកម្មភាពអង្កេត/ស្រាវជ្រាវភាគច្រើនត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្រោមការសហប្រតិបត្តិការរវាងស្ថាប័នរដ្ឋនៃកម្ពុជា និង រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ជាមួយនឹងកម្មវិធីអ្នកផ្តល់ជំនួយដូចជាអង្គការអភិរក្សពិភពលោកសំរាប់ធម្មជាតិ (WWF) អង្គការជីវិតបក្សី អន្តរជាតិ (BirdLife International) សហភាពអភិរក្សពិភពលោក (IUCN) និង សកម្មភាពជាប់ទាក់ទងផ្សេងៗ ។

រៀបរៀងដោយ ឃី ឌាន់ ភូមិសាស្ត្រ (ឧបទម្ពុជា) ភ្នំពេញ កម្ពុជា
 H. S. D. K. H. 3203002232
 CO PHAN
 TU VAN XAY DUNG
 DIEN 1
 CO PHAN
 EVM
 QUOC TE

ទាំងខាងក្នុង និង ខាងក្រៅតំបន់ការពារ ត្រូវបានស្ថិតនៅក្រោមការគំរាមកំហែងពីការធ្វើអាជីវកម្មដែលមិនមាន
និរន្តរភាពលើធនធានធម្មជាតិ និង ជាពិសេសការប្រមាញ់សត្វព្រៃ។ បើសិនជាគេចាត់ទុកថា នៅភាគឦសាន និង
ប៉ែកខាងកើតទាំងមូលនៃប្រទេសកម្ពុជា ជាផ្នែកមួយនៃតំបន់អេកូត្រៃសូតរបស់ទន្លេមេគង្គក្រោម (LMDFE) ដែល
រួមបញ្ចូលទាំងតំបន់ផ្លាស់ទីលំនៅ នោះនឹងមានបញ្ហា និង រឿងរ៉ាវដែលមានស្រាប់ជាច្រើនដែលត្រូវបានចាត់ទុកជា
គន្លឹះចម្បង ដែលនាំអោយវិវិលអស់នូវធនធានធម្មជាតិ ។ បញ្ហាទាំងអស់មានពណ៌នាដូចខាងក្រោម៖

a) ការកាប់ឈើ និង ការប្រមូលអនុផលព្រៃឈើ

ភាគច្រើននៃការស្រាវជ្រាវដែលបានធ្វើឡើង បានរកឃើញថាការកាប់ឈើ និង ការប្រមូលអនុផលព្រៃឈើ
គឺជាបញ្ហាចម្បង និង ជាមូលហេតុនៃការបាត់បង់ជីវសាស្ត្រចម្រុះ ជាលទ្ធផលបណ្តាលអោយថយចុះដែនជំរកសត្វព្រៃ ។

តំបន់ព្រៃទាំងមូលនៅប៉ែកឦសាន និង ប៉ែកខាងកើតនៃប្រទេសកម្ពុជា ពីមុនមកស្ថិតនៅក្រោមការកាប់
ឈើសម្បទាន លើកលែងតែតំបន់ការពារ ប៉ុន្តែវាក៏ធ្លាប់ស្ថិតនៅក្រោមការកាប់ឈើខុសច្បាប់ផងដែរ។ បច្ចុប្បន្នការ
កាប់ឈើស្របច្បាប់ពីដីសម្បទាននៅស្រុកសេសាន គឺជាកង្វល់ចម្បងដែលឈានទៅរកការបាត់បង់ព្រៃ និង ជំរកសត្វ។
ជាក់ស្តែង មានក្រុមហ៊ុនដីសម្បទានចំនួន ៥ កំពុងដំណើរការឆ្ពោះ និង កាប់ឈើនៅក្នុងទីតាំងចម្រុះរបស់ពួកគេ មើល
រូបភាពទី ២២ (ផែនទីដីសម្បទាននៅក្នុងតំបន់គំរោង) ។ ការបាត់បង់ជំរក បង្ហាញពីការគំរាមកំហែងដ៏ធំយូរអង្វែង
ទៅដល់ការរួមបញ្ចូលជីវសាស្ត្រចម្រុះរបស់ព្រៃដែលស្ថិតនៅតាមទន្លេមេគង្គក្រោម។ ការកាប់ឈើដែលបានជ្រើសរើស
កំពុងត្រូវបានបន្តជាប្រតិបត្តិការខ្នាតតូច ប៉ុន្តែវិកលាយនៅក្នុងព្រៃដែលគេអាចរកផលិតផលបាន ។

ឥទ្ធិពលពីការបាត់បង់ផ្ទាល់របស់ដើមឈើធំៗអាចត្រឹមតែជាផលវិបាកបន្ទាប់បន្សំប៉ុណ្ណោះ ទៅលើការបាត់បង់
ថនិកសត្វធំៗ និង ពពួកបក្សីជាច្រើនទៀត។ ប៉ុន្តែ ផលប៉ះពាល់មិនផ្ទាល់ពីការកាប់ឈើ ជាពិសេសការបង្កើនចំនួនផ្លូវ
ចូលទៅកាន់តំបន់ដាច់ស្រយាល អាចប៉ះពាល់កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ ដល់សហគមន៍ធម្មជាតិកាន់តែច្រើនថែមទៀត (Robert
Timmins & Ou Rattanak et.al, ២០០១) ។ បន្ថែមពីលើនេះ សកម្មភាពដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងអ្នកកាប់ឈើ និង
អ្នកប្រមូល NTFPs ក៏ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការបរិច្ចាគ នេសាទ និង ការចាប់យកដីផងដែរ ដោយសារការចេញចូលស្រួល
តាមរយៈផ្លូវ/ស្ពានដែលមានចូលទៅក្នុងព្រៃ។ សកម្មភាពទាំងនោះ បង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់ និង ទុក្ខវេទនាដល់សត្វ
ព្រៃ។ ភាគច្រើននៃផលិតផល NTFPs នៅក្នុងព្រៃស្តុកទន្លេមេគង្គក្រោម គឺជំរកឈើ (Dipterocarpus
species) ។ ផលិតផលចេញពីអនុផលព្រៃឈើ (NTFPs) មានដូចជា ផ្លែឈើព្រៃ បន្លែ ទឹកយ៉ូ ប្រេង និង ផ្នែក
របស់រុក្ខជាតិសំរាប់ធ្វើជាថ្នាំបុរាណ ហើយពួកវាត្រូវបានចំរាញ់ចេញ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ជីវភាព។ ដូច្នេះ ការកាប់ឈើ និង
ប្រមូល NTFPs ដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងសកម្មភាពបរិច្ចាគបរិស្ថានផ្សេងៗ និង ការធ្វើអាជីវកម្ម បានធ្វើឱ្យ
ផ្តល់ជាលទ្ធផលគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរជាបន្តបន្ទាប់ដល់ជីវសាស្ត្រចម្រុះ ជាពិសេសតាមរយៈការទាញយកធនធានធម្មជាតិ
ហួសហេតុពេក ។

កម្ម។ ការបាត់បង់ព្រៃជាបន្តបន្ទាប់ បន្ថែមទៅលើការចាប់/បរបាញ់ អាចនាំទៅរកការបាត់បង់ជាយថាហេតុនូវសត្វធំៗ ដែលជាសត្វមានការគំរាមកំហែងជាសកល នៅក្នុងទសវត្សក្រោយៗ ។

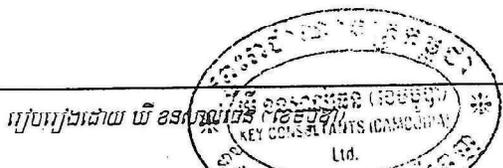
c) សកម្មភាពមនុស្ស

ផលប៉ះពាល់ ដែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពមនុស្សអាចចាត់ទុកជាផលប៉ះពាល់អាក្រក់ដល់បរិស្ថាន និង ភាពហិនហោចធនធាន។ ការធ្វើកសិកម្មពនេចរ និង ទំរង់ផ្សេងៗទៀតនៃការសំអាតដី ឧទាហរណ៍ ការសំលាប់ដើមឈើដោយច្រៀវសំបកជុំវិញគល់ឈើ ហើយទុកមួយរយៈមុននឹងដុតភ្លើង។ បន្ថែមលើនេះ ការហូរចូលនូវជនភៀសខ្លួនក្នុងតំបន់ពិកន្លែងផ្សេង អាចនាំទៅរកការវាយកម្រិតសំរាប់តាំងទីលំនៅ និង ដឹកសិកម្ម ហើយជាយថាហេតុមានជាប់ទាក់ទងទៅនឹងការទន្ទ្រានយកដី ដោយសារតែឱកាសនៃការធ្វើជំនួញដីធ្លីបានចំណេញច្រើននៅពេលនេះ ។

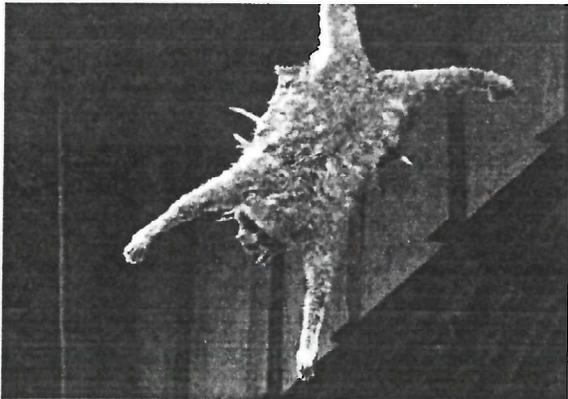
ជាងនេះទៅទៀត ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ កើតមានឡើងនៅក្នុងឧទ្យានសត្វព្រៃភ្នំព្រិច ក្នុងខេត្តមណ្ឌលគីរី ដែលស្ថិតនៅខ្សែទឹកលើទន្លេស្រែពក គឺជាតំបន់ពិសេសអោយកត់សំគាល់មួយទៀត បន្ថែមលើសំទុះនៃការបាត់បង់ជីវកសត្វនៅក្នុងតំបន់។ ការសំអាតព្រៃ និង ការដឹករ៉ែរំលាយបណ្តាលអោយមានការបែកខ្ញែកជីវកសត្វ។ បន្ថែមលើនេះ ការដឹករ៉ែមាននៅខាងក្រោមព្រៃ អាចបណ្តាលអោយមានការបាក់ដី និង ធ្វើអោយខូចខាតដល់ព្រៃឈើផងដែរ។ ការបំពុលអាចជាសន្ទនានីមួយៗទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលវិបាកបរិស្ថានផ្នែកគុណភាពទឹក។ អ្នកដឹករ៉ែមានក្នុងព្រៃនេះ ក៏បានចូលរួមបរបាញ់ជាអាហារពូកគេផងដែរ (តាមសិរីវស្សលោកវិចារបុត្រ អ្នកភូមិក្នុងតំបន់គំរោង ២០០៨) ។ ប៉ុន្តែគ្មានរបាយការណ៍ណាមួយ ស្តីអំពីការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានលើអាជីវកម្ម រ៉ែមានបានទទួលនៅឡើយទេ ។ ស្ថានភាពដែលបានអង្កេតនៅក្នុងតំបន់តាំងទីលំនៅសារជាថ្មីដែលបានស្នើសុំ ភាគច្រើនបានបង្ហាញពីសកម្មភាពជាក់លាក់ដែលបណ្តាលពីសកម្មភាពមនុស្សដូចជា ការធ្លាក់ដីសំរាប់ជាកម្មសិទ្ធិ ផ្ទាល់ខ្លួនជាដើម។ បង្គោលសញ្ញាជាច្រើនសំរាប់ចាប់យកដីនៅតាមលំនៅដ្ឋានត្រូវបានមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់។ ដូចដែលបានបង្ហាញពីមុន គោលបំណងនៃការចាប់យកដី និង/ឬ ការផ្លាស់ប្តូរដីព្រៃច្រើនប្រភេទទៀត មានជាប់ទាក់ទងយ៉ាងច្បាស់ទៅនឹងការកេងចំណេញផលប្រយោជន៍ ពាណិជ្ជកម្មផងដែរ។

d/ការបរបាញ់

កំរិតនៃការបរបាញ់សំរាប់ប្រភេទសត្វខ្លះៗនៅប៉ែកឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា បានកើនឡើងចាប់ពីទំនើបមុន ហើយទំនាក់ទំនងរួចជាស្រេចជាមួយក្រុមតូចៗរបស់ទន្សោង ខ្លឹង និង ដំរី អាចធ្លាក់ចោលដោយអាក្រក់យ៉ាងច្បាស់ (Robert Timmins & Ou Rattanak et.al, ២០០១) ។ សត្វព្រៃធំៗសណ្ឋានទន្សោង គោ ព្រៃ ខ្លឹង, ក្របីព្រៃ រមាំង និង មំសាសីសត្វដទៃទៀត បានប្រឈមមុខនឹងការធ្វើទុកបុកម្នេញដោយផ្ទាល់ ពីការបរបាញ់ និង ទំនាក់ទំនង។ មានកំណត់ សំរាប់ការភៀសខ្លួនពីការគំរាមកំហែងទាំងនោះ។ បន្ថែមលើនោះទៀត តំលៃខ្ពស់របស់ផលិតផលសាច់ព្រៃសំរាប់អាហារនៅទីផ្សារ និង ទំនៀមទំលាប់ប្រើជាថ្នាំ បានបណ្តាលអោយធ្លាក់ចុះនូវសត្វព្រៃ។

ស្ថានភាពនៃចំនួនសត្វព្រៃនៅប៉ែកខាងឦសាន និង ខាងកើតនៃប្រទេសកម្ពុជា មានការគំរាមកំហែងដ៏ធំធេង និង ល្បឿនបំផុត (Biodiversity vision for the Lower Mekong Dry Forest Ecoregion, WWF Greater Mekong, Cambodia Program, 2006) ។ ការរកឃើញពីការស្ទង់មតិបង្ហាញភស្តុតាងថា ការបរបាញ់ប្រភេទសត្វតូចៗ សំរាប់ បរិភោគក្នុងតំបន់នៅតែមានចំនួន ច្រើននៅក្នុងភូមិនៃតំបន់ដែលចុះអង្កេត សូមមើលរូបភាពទី ១៨។ សាច់ស្រស់ ក្រៀម និង ផលិតផលសត្វព្រៃ ដទៃទៀត អាចរកបាននៅតាមទីផ្សារ និង ភោជនីយដ្ឋាននៅក្នុងទីរួម ខេត្តស្ទឹងត្រែង (CEPA,per.com, 2008) ។

រូបភាពទី ១៨: ការបរបាញ់សត្វព្រៃនៅប៉ែកឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា

៤.២.៤ ព្រៃឈើ

នៅទឹកដីនៃស្រុកសេសាន សំបូរទៅដោយព្រៃដែលគ្របដណ្តប់ ៩៥ % នៃផ្ទៃដីស្រុកទាំងមូល។ ប្រភេទព្រៃ រួមមានព្រៃស្ងួតរដូវប្រាំង ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង និងព្រៃស្រោង។ រូបភាពទី ២០ បង្ហាញពីប្រភេទព្រៃនៅក្នុងតំបន់ គំរោង។ រូបថតពីលើអាកាសគ្រប់សន្លឹកទាំងអស់អាចរកបាននៅក្នុងឯកសារអេឡិចត្រូនិចនៃរបាយការណ៍នេះ។

រូបភាពពីលើអាកាសចំនួន ៤៥ សន្លឹក ត្រូវបានថតនៅក្នុងតំបន់គំរោងក្នុងអំឡុងពេលសិក្សា (កុម្មៈ ២០០៨) ដើម្បីកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌសំណៅដើម និង ប្រភេទព្រៃឈើ សូមមើលរូបភាព ១៩ ។

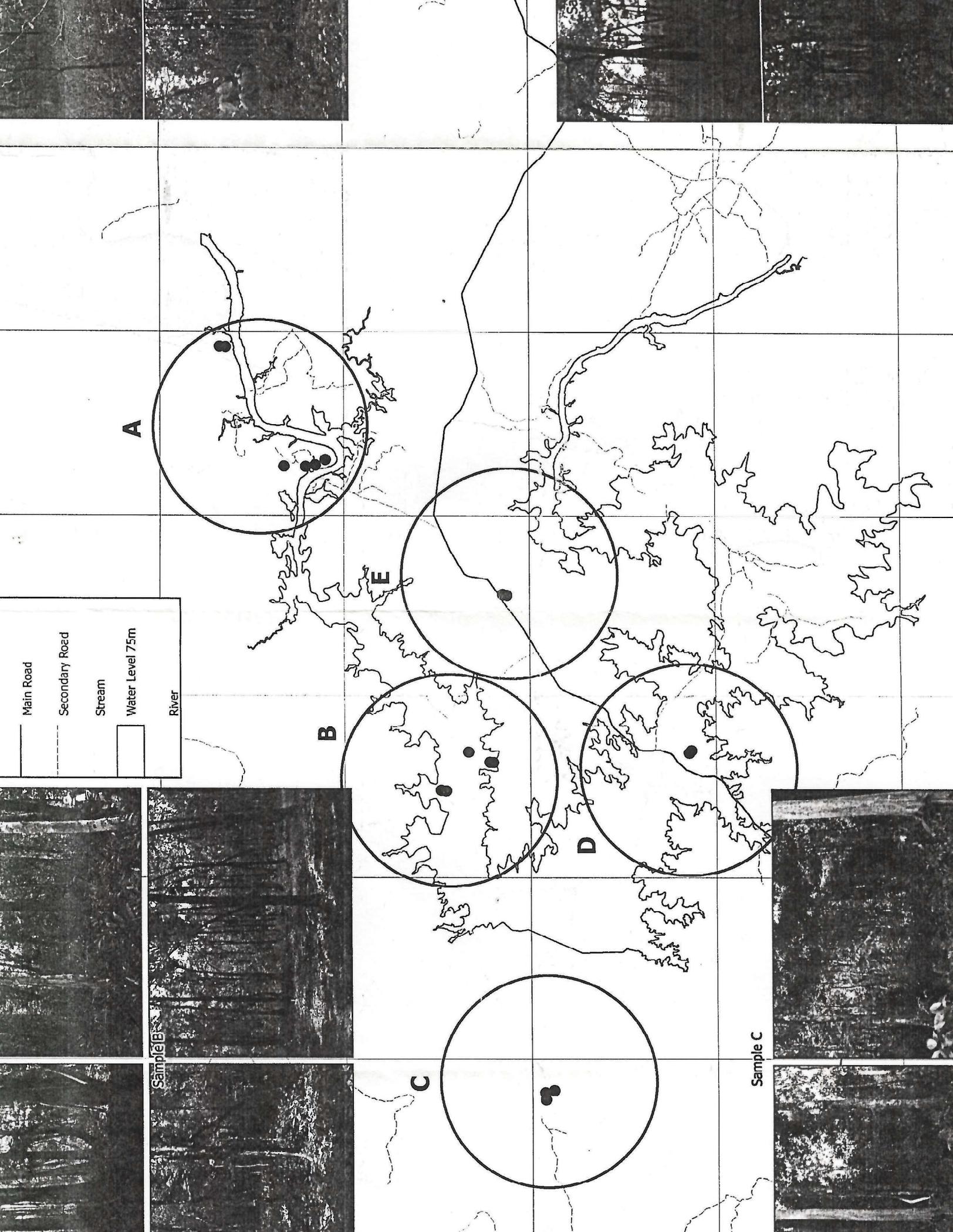
- រូបថតអាកាសពណ៌នៃទីតាំងជាមួយ resolution 0.3 m
- សន្លឹករូបថតផ្តោតលើភូមិសាស្ត្រ និងឯកតាជា ម៉ែត្រ
- រូបភាពមួយសន្លឹកដែលមានទំហំស្មើ 1 km²
- ប្រព័ន្ធការសម្របសម្រួល: UTM, zone 48, Datum: Indian

60, Spheroid Everest 1830

A

E

B

D

C

Sample C

Sample B

Main Road

Secondary Road

Stream

Water Level 75m

River

Sample A

Sample D

តារាងទី ២៦: ពូជឈើឃើញមានជាទូទៅនៅក្នុងតំបន់គំរោង

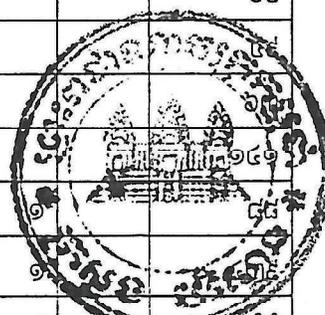
ល.រ	ឈ្មោះក្នុងស្រុក	ឈ្មោះជាភាសាអង់គ្លេស	ឈ្មោះគ្រួសារ	ឈ្មោះពូជ
១	ពពេល	Chan Plu, Merawan	DIPTERACAPRACEAE	HOPEA RECOPEI/ SHOPREA
២	ពង្រ		SAPINDACEAE	SCHLEICHER OLEOSA
៣	ចំបក់		IRVINGIACEAE	IRVINGIA MALAYANA
៤	ចង្រ្ក		MIMOSACEAE	XYLIA DOLABRIFORMIS
៥	ល្បែង		HYPERICACEAE	CARTOXYLON ORUNIFOLIUM
៦	ផ្លែផ្លូវ			
៧	ស្រែងពយ		CAESALPINIACEAE	BAUHINIA BASSACENSIS
៨	ឆ្នុង		GUTTIFERES	CALLOPHYLLUM SP
៩	ឆ្នុង	PADAUK	PAPILIONACEAE	PTEROCARPUS PEDATUS
១០	រកា		BOMBACACEAE	BOMBAX SP
១១	ស្រឡៅ		LYTHRACEAE	LAGERSTROEMIA SPP
១២	ស្នាត្របី		MYRISTICACEAE	KNEMA CORTICOSA
១៣	សង្កែ		COMBRITACEAE	COMBRITUM QUARANGULARE

លទ្ធផលនៃការរាប់ព្រៃនៅកន្លែងពេលសិក្សា EIA (កុម្មៈ-ឧសភា ២០០៨) មានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី ២៧ ។

តារាងទី ២៧: ព្រៃដែលបានរាប់នៅក្នុងតំបន់គំរោង

ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង										
លេខ សំណាក	ផ្ទៃក្រឡា ម ^២	ចំនួនដើមឈើដែលមានអង្កត់ផ្ចិតខុសៗគ្នា								សរុប
		៥០-១០០ មម	២០០ មម	៣០០ មម	៤០០ មម	៥០០ មម	៦០០ មម	៧០០ មម	.....	
FS-៣	១០០០	១	៧	១៩	៧	០				៣៤
FS-៤	១០០០	២៩	១២	៩	៩	៣	២			៦៤
FS-១១	២៥០០	១៣	១២	១៣	១០	១				៣៩
FS-១២	២៥០០	១២	១៥	១៧	១១	៧	១			៦៤
FS-១៣	២៥០០	៦៣	៤២	១៩	១៣	២	២			១៤១
FS-១៤	២៥០០	២១	១១	២៦	១៩	៨	២			៩៩
សរុប	១២០០០	១៣៩	៩៩	១០៣	៦៩	២១	៧			៣៦៦
	១០០០០	១១៦	៨៣	៨៦	៥៨	១៨	៦	១		៣៦៦

ព្រៃស្រោង										
ចំនួន សំណាក	ផ្ទៃក្រឡា ម ^២	ចំនួនដើមឈើដែលមានអង្កត់ផ្ចិតខុសៗគ្នា								
		៥០-១០០ មម	២០០ មម	៣០០ មម	៤០០ មម	៥០០ មម	៦០០ មម	៧០០ មម	.....	

អាងដែលបានស្នើឡើងសំរាប់រោងចក្រវារីអគ្គិសនីទន្លេសេសានក្រោម ២ នឹងជំនួសតំបន់ព្រៃជាច្រើនគឺឡូម៉ែត្រការ៉េនៅតាមដងទន្លេសេសាន និង ទន្លេស្រែពក ។ តំបន់តាំងទីលំនៅសារជាថ្មីដែលបានស្នើ នឹងធ្វើអោយខូចខាតព្រៃឈើរាប់ពាន់ហិកតាផងដែរ ។ រូបភាពទី ២៣ បង្ហាញពីតំបន់ព្រៃឈើដែលនឹងត្រូវជំនួសនៅក្នុងទីតាំងអាង និងតំបន់ព្រៃដែល នឹងខូចខាតដោយសារការតាំងទីលំនៅសារជាថ្មីសំរាប់ PAH/APs ។

ដូចគេគ្រប់គ្នាបានដឹង ព្រៃឈើដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការសំអាតបរិយាកាស (ស្រូប CO₂ និង ផលិត O₂) ជាជីវកម្មព្រៃ ការពារព្យុះ និង សំណឹក បំប្រែបំបាត់ក្នុងលំនៅដ្ឋាន និង ឧស្សាហកម្ម និង ប្រើសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍អេកូទេសធរណី ។ គុណតម្លៃបរិស្ថានខ្លះអាចធ្វើការគណនាពី Biomass នៃប្រភេទព្រៃនីមួយៗ ។ ផ្អែកលើស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់ព្រៃនៅក្នុងតំបន់គម្រោងគេអាចកំណត់ Biomass របស់វាដូចខាងក្រោម:

ប្រភេទព្រៃ	ផ្ទៃក្រឡា (ហិ.ត)	ជីវម៉ាសក្នុងមួយតោន DM/ហត**	សរុបជីវម៉ាស តោន
នៅក្នុងទីតាំងអាងជាមួយ FSL ៧៥ម			
មិនមែនព្រៃឈើ	៥៨៣១,៤៦១០	០	០
Woodland Evergreen	៤២.០៧០	៧០	២.៩៤៤.៩០០
Woodland Deciduous	៨៣២,៦២៩	៨៥	៧០.៧៧៣,៤៦៥
ព្រៃសួតរដូវប្រាំង	២៣.០៩៣.០២៧	១២០	២.៧៧១.១៦៣,២៤០
ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង	៣.៥១៦,៥៤៥	២០០	៧០៣.៣០៩,០០០
ព្រៃស្រោង	២៤៨,១៩២	៣០០	៧៤.៤៥៧,៦០០
សរុប	៣៣.៥៦៣,៩២៤		៣.៦២២.៦៤៨,២០៥
នៅក្នុងតំបន់តាំងទីលំនៅ			
មិនមែនព្រៃឈើ	៥៨០,៤០៤	០	០,០០
Woodlan Deciduous	២២៦,៦៥១	៨៥	១៩.២៦៥,៣៤
Woodlan Evergreen	១,៤៩៩	៧០	១០៤,៩៣
ព្រៃសួតរដូវប្រាំង	៤.៦១៨.៦៧៧	១២០	៥៥៤.២៤១,២៤
ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង	១.៥៥៦,៩១៩	២០០	៣១១.៣៩៩,៥៧៨
ព្រៃស្រោង	១០២,៦៥២	៣០០	៣០.៧៩៩,៦៦
សរុប	៧.០៨៦,៨០២		៩៥៦.៧៦៩,៥៧៨

សំគាល់: ** ប្រភព:ការណែនាំ IPCC សំរាប់ការចុះបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ថ្នាំជាតិ, ១៩៩៦, ទំព័រ ១៧

៥.២៧ និង ៥.២៨

កន្លែងតាំងទីលំនៅសារជាថ្មីដែលបានស្នើនៅទន្លេសេសានមានទីតាំងស្ថិតនៅផ្នែកខាងជើងនៃទន្លេ ហើយស្ថិតនៅចម្ងាយប្រហែល ២ ទៅ ៣ គីឡូម៉ែត្រពីប្រាំងទន្លេ ទីតាំងនេះ ស្ថិតនៅចន្លោះទន្លេសេសាន និង ទន្លេស្រែពក

រូបរៀងដោយ ឃី ឧសាន់ត៍

ហើយលាតសន្ធឹងទៅផ្នែកខាងជើង និង ផ្នែកឦសានឆ្ពោះទៅឧទ្យានជាតិវិរៈជ័យ ស្ថិតនៅក្នុងខេត្តរតនៈគិរី ។ ឧទ្យានជាតិវិរៈជ័យគ្របដណ្តប់ និង ទ្រទ្រង់ប្រភេទព្រៃមួយចំនួនធំរួមមានព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង និង ព្រៃស្រោង ហើយវាលាតសន្ធឹងទៅផ្នែកឦសានយ៉ាងឆ្ងាយទៅដល់តំបន់ភ្នំអាណូមិតកណ្តាលនៅក្នុងប្រទេសវៀតណាម ។ វាក៏បានភ្ជាប់ទៅនឹងតំបន់ការពារ Xe Pian នៅឡាវភាគខាងជើងផងដែរ ។ តំបន់ទាំងមូលអាចចាត់ទុកជាតំបន់ឆ្លងព្រំដែនរបស់ប្រទេសឥណ្ឌូចិនផងដែរ ។ បន្ថែមលើនេះជំរកព្រៃបានទ្រទ្រង់ជីវិតសត្វព្រៃមួយភាគធំ ជាពិសេស ប្រភេទថនិកសត្វធំៗ ដែលមានការគំរាមកំហែងជាសកល^m និង ប្រភេទដែលកំពុងមានគ្រោះថ្នាក់ដទៃទៀត ដែលមានតំលៃសំរាប់ការអភិរក្ស ។

តំបន់ព្រៃឈើនៃតំបន់តាំងទីលំនៅសារជាថ្មី បានស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ព្រៃសម្បទានដ៏ធំមួយ ដែលមានសិទ្ធិប្រតិបត្តិការនៃការកាប់ឈើ ដូច្នេះធ្វើអោយដើមឈើធំៗដែលមានតំលៃពាណិជ្ជកម្មខ្ពស់ត្រូវបានកាប់ ហើយដែនជំរកសត្វព្រៃត្រូវបានបែកខ្ញែក ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ព្រៃនៅតំបន់តាំងទីលំនៅសារជាថ្មីក្នុងស្រុកសេសានត្រូវបានរំខានដោយសារស្នាម/ផ្លូវរថយន្តធំៗ ដែលផ្តល់នូវភាពងាយស្រួលក្នុងការចេញចូលក្នុងតំបន់នេះ ។ ផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានរបស់សកម្មភាពមនុស្ស អាចជាសន្ទស្សន៍មួយបញ្ជាក់ពីការរំខានដល់សត្វព្រៃនៅក្នុងតំបន់ ដែលធ្វើស្របគ្នាជាមួយការកាប់ឈើ ដោយមិនបានហាមឃាត់ ។

នៅក្នុងតំបន់តាំងទីលំនៅសារជាថ្មីស្រែពក គេបានរកឃើញថាតំបន់ព្រៃទាំងមូលទាំងក្នុង និង នៅជុំវិញតំបន់តាំងទីលំនៅនោះ ត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈជាព្រៃស្ងួតនៅរដូវប្រាំង ហើយប្រភេទដែលដុះនៅខាងក្រោមម្លប់មានលើសលុបដោយគុម្ពោធាព្រៃ និង ឫស្សីខ្លីៗ ។ ដើមឈើដែលមាននៅក្នុងជំរកនេះមានរាយមួយៗ និង ទំហំតូច ប៉ុន្តែដើមដែលមានទំហំទទឹងធំៗ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការជ្រើសរើសដើម្បីកាប់ជាពិសេសប្រភេទដែលមានតំលៃពាណិជ្ជកម្មខ្ពស់សំរាប់ជាសម្ភារៈសំណង់ ។ ជាទូទៅនៅក្នុងជំរកព្រៃស្ងួតនៅរដូវប្រាំងបែបនេះ វាមានកំពស់ជាមធ្យម ប្រហែលពី ៧,៥ម ទៅលើស ១៨ម នៃឈើដែលមានមែកសាខា ។ ដើមឈើដែលដុះឡើងផុត គឺមានកំពស់ជាមធ្យមប្រហែល ២៣ម ។

^m ពូជដែលត្រូវបានគំរាមកំហែងជាសកលរបស់បញ្ហាពពួកសត្វធំៗដូចជា ទន្សោង ខ្លឹម ដំរី ក្របីព្រៃ ខ្លា ខ្លា រង្សា រង្សា ក្តាន Sambar ក្តានពង្រួល ក្រុមសត្វដែលមានលំដាប់ខ្ពស់ ក៏ដូចជាក្រុមបក្សី ជាឧទាហរណ៍ ពពួក កូ ងារ៉កក អកត្រី ត្នាត ព្រៃ បក្សី បក្សី បក្សី បក្សី ។ លេចក្តីលំអិតបន្ថែមទៀតមានភ្ជាប់ក្នុងលេចក្តីបន្ថែម ។

អង្គការវិនិយោគសាងសង់ និង គ្រប់គ្រងគម្រោងវារីអគ្គិសនីសសរសានរក្សាភាគី ២

S.D.K.K.D. 32030022
 CÔNG TY
 CỔ PHẦN
 EVN
 QUỐC TẾ
 PHÂN
 TỬ XÂY DỰNG
 KIẾN 1
 THANH XUÂN - TP. HÀ NỘI
 S.S.K.K.D. 0103021734-CGP
 CÔNG TY
 PHÂN
 TỬ XÂY DỰNG
 KIẾN 1
 THANH XUÂN - TP. HÀ NỘI
 CONSULTANTS (CAMBODIA)
 Ltd.
 ភី អន្តរជាតិ ភី អន្តរជាតិ ភី អន្តរជាតិ

៤.២.៤.២ ផលិតផលព្រៃឈើ និង អនុផលព្រៃឈើ

ការប្រមូលអនុផលព្រៃឈើដូចជា ជ័រឈើ ទឹកឃ្មុំ និងផ្លែឈើព្រៃ នៅក្នុងតំបន់តាំងទីលំនៅសារជាថ្មី មិនបានផលច្រើនទេ ប៉ុន្តែការកាប់ឈើដោយជ្រើសរើសអាចមើលឃើញថា ជាសកម្មភាពដែលគ្មានការទប់ស្កាត់មួយ ។ សំលេងរណាច្រវ៉ាក់ ដែលកំពុងប្រតិបត្តិការនៅពេលថ្ងៃត្រូវបានដោយក្រុមអ្នកសិក្សា ។ ជាញឹកញាប់គេអាចឃើញគំនរឈើ ដែលលាក់ទុកដោយគ្របស្លឹកឈើនៅក្នុងព្រៃ និង នៅកន្លែងដែលងាយស្រួលដឹកជញ្ជូន ។

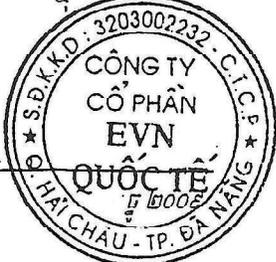
ក្រុមសិក្សារបស់ KCC បានរកឃើញថា ការប្រមូលអនុផលព្រៃឈើ (NTFPs) ដូចជាជ័រឈើ ផ្លែឈើព្រៃ និង ទឹកឃ្មុំ មិនសូវមានសកម្មភាពទេនៅក្នុងតំបន់គំរោង ប៉ុន្តែមានការកាប់ឈើដោយជ្រើសរើស បើយោងទៅតាមការចុះអង្កេតដល់ទឹកកន្លែង ។ ស្នាម/ផ្លូវថ្នល់មួយចំនួន ផ្តល់ជាច្រកចេញចូលថែមទៀត ទៅក្នុងព្រៃជ្រៅដើម្បីកាប់ឈើ និង បរិក្ខេបសត្វព្រៃផងដែរ ។ សំលេងរណាច្រវ៉ាក់អាចឮឡើងនៅក្នុងព្រៃ ហើយគំនរឈើអាចមើលឃើញនៅពេលក្រុមសិក្សាកំពុងធ្វើការនៅក្នុងតំបន់ ។ ការកាប់ឈើប្រណិត និង ឈើគុណភាពលេខមួយសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងតំបន់ នៅតែមាននៅក្នុងព្រៃទាំងមូល ។

ពូជឈើនៅក្នុងគ្រួសារ Dipterocarpaceae ជាពូជដែលមានចំនួនច្រើនជាងគេដែលមាននៅក្នុងព្រៃប្រភេទនេះ ។ ព្រៃស្ងួតដុំប្រាំង មានលក្ខណៈពិសេសដោយមានមែកសាខា និង ដើមនិមួយៗ ឈរដាច់ពីគ្នាហើយ ប្រភេទខ្ពស់ៗ មានដូចជា ឈើក ផ្លឹក ខ្ពង សុក្រំ ជាដើម ។ នៅខាងក្រោមដើមឈើមានគ្របដណ្តប់ដោយស្មៅ គុម្ពោចព្រៃ និង ឫស្សីខ្លីៗ ដែលបានបង្ហាញពីការអង្កេត និង (C. Daltry & Frank Momberg, ភ្នំក្រវ៉ាញ, ការអង្កេតជីវសាស្ត្រ ចំរុះ ២០០០) ។

៤.២.៥ ពូជកំរ ឬ ពូជកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់

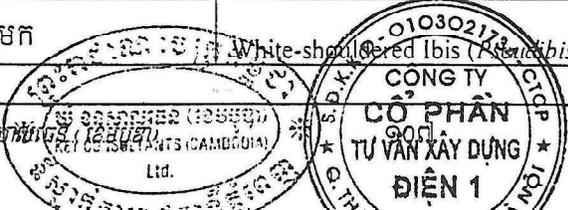
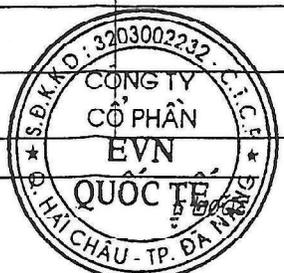
នៅកំឡុងពេលអង្កេតនៅទីវាល យើងមិនបានជួបសត្វគោកដែលជាពូជកំរ និង កំពុងរងគ្រោះទេ ប៉ុន្តែព័ត៌មានដែលទទួលបានពីអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានគន្លឹះនៅក្នុងសហគមន៍នៅស្រែគរ និង តាឡាត់ បានប្រាប់ថាសត្វព្រៃគោកភាគច្រើននៅតែមានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងតំបន់គំរោង ជាពិសេសនៅក្នុងព្រៃក្រាស់ៗ និង ឆ្ងាយពីភូមិរស់នៅ ។ តាមការសិក្សាព្រឹត្តិទៅក្នុងទន្លេសេសាន និង ទន្លេស្រែពកពីខែ កុម្ភៈ - ឧសភា ២០០៨ បានរកឃើញពូជកំរ និង កំពុងរងគ្រោះ ១៩ ក្នុងចំនុច ៤.២.១.២ ។

ជាងនេះទៅទៀត តាមការសិក្សាពីមុនៗ និង កំពុងធ្វើដោយ WWF និង WFP បញ្ជាក់ថា នៅប៉ែកខាងកើតនៃប្រទេសកម្ពុជា មានសត្វព្រៃជាច្រើនប្រភេទរួមបញ្ចូលទាំងពូជកំរ និង កំពុងរងគ្រោះ ក្នុងតារាងទី ២៨ គឺជាបញ្ជីពូជកំរ/ងាយរងគ្រោះ និង កំពុងជួបគ្រោះថ្នាក់ ដែលរាប់បញ្ចូលពូជកំរ នៅក្នុងតំបន់គំរោងដូចជា ខ្លឹម ទន្លេរាង ។ល។

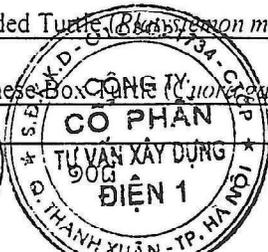
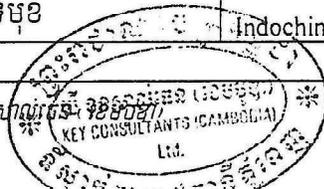

តារាងទី ២៨: បញ្ជីពូជសត្វកំរ/ងាយរងគ្រោះ និងជួបគ្រោះថ្នាក់នៅប្រទេសស្ថាន និង ប្រទេសកម្ពុជា

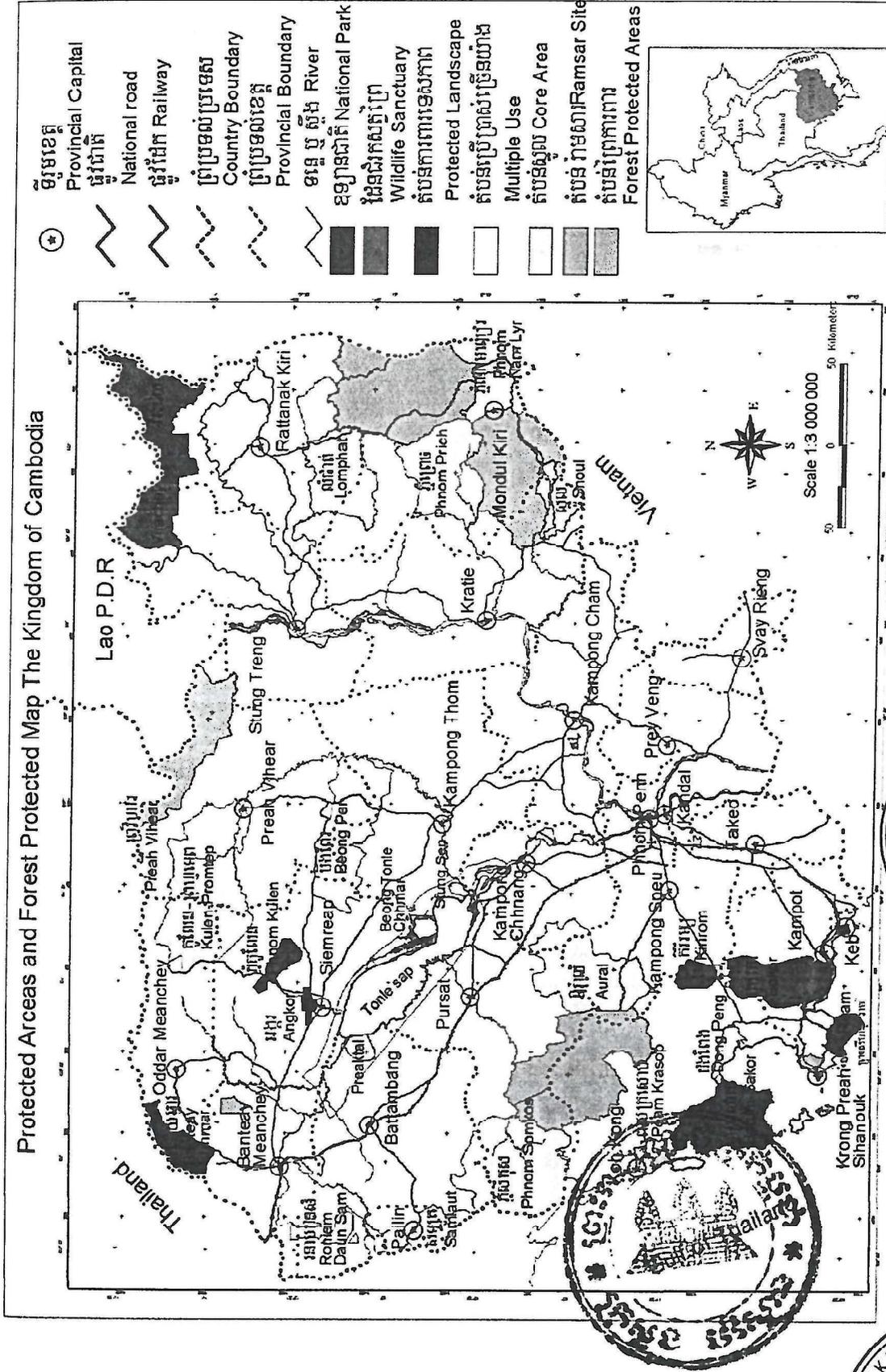
ល.រ	ឈ្មោះក្នុងតំបន់	ឈ្មោះភាសា អង់គ្លេស និង (ឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រ)	ស្ថានភាព
A) ថ្មីកសត្វ			
១	ដំរី	Asian elephant (<i>Elephas maximus</i>)	EN (IUCN)
២	ខ្នាធំ	Tiger (<i>Panthera tigris</i>)	EN (IUCN)
៣	ខ្នាពពក	Clouded leopard (<i>Neofelis nebulosa</i>)	VU (IUCN)
៤	ខ្នាញ៉ូធំ	Asiatic black bear (<i>Ursus thibetanus</i>)	VU (IUCN)
៥	ខ្នាលឿងមាស	Asian golden cat (<i>Catopuma temminckii</i>)	N-t (IUCN)
៦	ក្របីព្រៃ	Wild Water Buffalo (<i>Bubalus arnee</i>)	EN (IUCN)
៧	រមាំង	Eld's Deer (<i>Cervus eldi</i>)	VU (IUCN)
៨	ទន្សោង	Banteng (<i>Bos javanicus</i>)	EN (IUCN)
៩	ស្នាក្រវ៉ាត់	Douc Langur (<i>Pygathrix nemaeus</i>)	EN (IUCN)
១០	ទោច	Pileated Gibbon (<i>Hylobates pileatus</i>)	VU (IUCN)
១១	ទោចផ្តាច់លឿង	Yellow-cheeked Gibbon (<i>Hylobates gabriellae</i>)	VU (IUCN)
១២	ភេក្សាលេសំប៉ែត	Eurasian Otter (<i>Lutra lutra</i>)	VU (IUCN)
១៣	ខ្លឹង	Gaur (<i>Bos gaurus</i>)	VU (IUCN)
១៤	ស្នាអង្កត់	Stump-tailed Macaque (<i>Macaca arctoides</i>)	VU (IUCN)
១៥	ស្នាក្រោម	Silvered Langur (<i>Semnopithecus cristatus</i>)	NT (IUCN)
១៦	សំពោតកំពីងដូង	Owston's Civet (<i>Hemigalus owstoni</i>)	VU (IUCN)
១៧	កំប្រកស្លាបធំ	Particoloured Flying Squirrel (<i>Hylopetes alboniger</i>)	EN (IUCN)
១៨	កំប្រកធំ	Black Giant Squirrel (<i>Ratufa bicolor</i>)	VU (IUCN)
១៩	ស្នាត្រោស	Pig-tailed Macaque (<i>Macaca nemestrina</i>)	VU (IUCN)
២០	ផ្លែព្រៃ	Dhole (<i>Cuon alpinus</i>)	VU (IUCN)
២១	ប្រម៉ា	East-Asian Porcupine (<i>Hystrix brachyura</i>)	VU (IUCN)
B) បក្សី			
១	ក្រៀល	Sarus Crane (<i>Grus antigone</i>)	VU (IUCN)
២	ក្រយក្ស	Giant Ibis (<i>Pseudibis gigantea</i>)	VU (IUCN)
៣	ក្រចំក្រោមក	White-sho... Ibis (<i>Pseudibis davisoni</i>)	VU (IUCN)

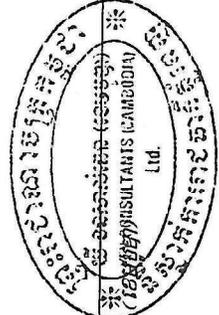
៤	ត្រង់កង់	Greater Adjutant (<i>Leptoptilus dubius</i>)	
៥	ត្រង់កង់តូច	Lesser Adjutant (<i>Leptoptilus javanicus</i>)	
៦	រនាស	Milky Stork (<i>Mycteria cinerea</i>)	
៧	អង្កត់ខ្មៅ	Black-necked Stork (<i>Ephippiorhynchus asiaticus</i>)	
៨	ក្រសារ	Wolly-necked Stork (<i>Ciconia episcopus</i>)	
៩	ក្រោកបៃតង	Green Peafowl (<i>Pavo muticus</i>)	VU (IUCN)
១០	ស្មៅចកូលីត	Siamese Fireback (<i>Lophura diardi</i>)	NT (IUCN)
១១	ម៉ាន់ទៅបៃតងប្រផេះ	Germain's Peacock Pheasant (<i>Polyplectron germaini</i>)	VU (IUCN)
១២	កេងកងតូច	Oriental Pied Hornbill (<i>Anthracoceros albirostris</i>)	II (CITES)
១៣	កេងកងធំ	Great Hornbill (<i>Buceros biconis</i>)	NT (IUCN)
១៤	ប៊ូរង	Wreathed Hornbill (<i>Aceros undulatus</i>)	II (CITES)
១៥	រអាតឃ្មុំ	Oriental Honey-buzzard (<i>Pernis ptilorhyncus</i>)	II (CITES)
១៦	ស្នាំងរលក	Black-shouldered Kite (<i>Elanus caeruleus</i>)	II (CITES)
១៧	អកក្បាលប្រផេះ	Grey-headed Fish Eagle (<i>Ichthyophaga ichthyaetus</i>)	NT (IUCN)
១៨	អកតូច	Lesser Fish Eagle (<i>Ichthyophaga humilis</i>)	NT (IUCN)
១៩	ត្នាតខ្មៅ	Cinereous Vulture (<i>Aegypius monachus</i>)	NT (IUCN)
២០	អកពស់ព្រៃ	Crested Serpent Eagle (<i>Spilornis cheela</i>)	II (CITES)
២១	រអាតទន្សាយ	Eastern Marsh Harrier (<i>Circus spilonotus</i>)	II (CITES)
២២	ស្នាំងស្នាបដែក	Shikra (<i>Accipiter badius</i>)	II (CITES)
២៣	ស្នាំងស្នាបស្រួច	Collared Falconet (<i>Microhierax caerulescens</i>)	II (CITES)
២៤	ស្មៅញូ	Darter (<i>Anhinga melanogaster</i>)	NT (IUCN)
២៥	កុកគ្រោងធំ	Great Egret (<i>Casmerodius albus</i>)	III (CITES)
២៦	កុកគ្រោង	Intermediate Egret (<i>Mesophoyx intermedia</i>)	III (CITES)
២៧	កុកតូ	Cattle Egret (<i>Bubulcus ibis</i>)	III (CITES)
C) ល្អិត			
១	ក្រពើភ្នំ	Siamese Crocodile (<i>Crocodylus siamensis</i>)	CR (IUCN)
២	អណ្តើកក្បាលធំ	Big-headed Turtle (<i>Platysternon megacephalum</i>)	
៣	អណ្តើកបិទមុខ	Indochinese Box Turtle (<i>Cuora galbinifrons</i>)	

Protected Arceas and Forest Protected Map The Kingdom of Cambodia

ផ្នែក: ផែនទីតំបន់ការពារ

៤.៣ ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច

៤.៣.១ ឧស្សាហកម្ម

សិប្បកម្មប្រហែល ១៩០ កំពុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែងទាំងមូល ដែលក្នុងនោះមានសិប្បកម្មមួយទទួលបានអជ្ញាប័ណ្ណពី MIME ហើយសិប្បកម្ម ៥៩ អនុញ្ញាតដោយ DIME, និង ១៣០ សិប្បកម្មផ្សេងទៀត ជាប្រតិបត្តិការបែបគ្រួសារដោយគ្មានអជ្ញាប័ណ្ណ។ ការផលិតអាហារ និងគ្រឿងសង្ហារឹមមានច្រើនក្នុងលក្ខណៈជាសិប្បកម្មនៅក្នុងខេត្ត ។ គ្មានរោងចក្រ ឬ សកម្មភាពឧស្សាហកម្មចម្បងទេ នៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង។

បច្ចុប្បន្ននេះ ការអភិវឌ្ឍន៍វិវ មានសក្តានុពលខ្លាំងជាងគេសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្មនៅក្នុងខេត្ត។ ឧទាហរណ៍សំរាប់សំណង់តូចៗ៣ (ថ្មបាយក្រៀម ដី ខ្សាច់ និង គ្រួស) នៅឃុំព្រះបាត ក្នុងស្រុកស្ទឹងត្រែង និង ក្រុមហ៊ុនរុករកលោហៈ និងវិវឌ្ឍន៍ដែលមានអជ្ញាប័ណ្ណចំនួន៥ ក្រុមហ៊ុនទៀតនៅក្នុងទឹកដីស្រុកសេសាន ស្រុកសៀមបាំង និង ស្រុកថាឡាបរិវាត់ ។ តារាងទី ២៩កៈ ក្រុមហ៊ុនរុករកវិវ ៥ ដែលមានអជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍នៅខេត្តស្ទឹងត្រែង

ល.រ	ឈ្មោះក្រុមហ៊ុន	ប្រភេទវិវ	ទីតាំង	ស្ថានភាព
១	ទ្រី ភាព	ដែក	ស្រុក ថាឡាបរិវាត់	រុករក
២	អាន មារឌី	ធុងថ្ម	ឃុំតាឡាត់ ស្រុកសេសាន	រុករក
៣	ឥណ្ឌូចិន វិសសស Ltd.	លោហៈ	កាចុកបឹងដឹងកង និង ពោងពាយ ស្រុកសៀមបាំង	រុករក
៤	គេណីតិច Co.Ltd	លោហៈ	អូរកោងកាង ស្រុក ថាឡាបរិវាត់	រុករក
៥	គេណីតិច Co.Ltd	លោហៈ	ភូមិកូនហ៊ី ថាឡាបរិវាត់ ស្ទឹងត្រែង និង ជីបព្រៃវិហារ	រុករក

ប្រភពៈ មន្ទីរឧស្សាហកម្មខេត្តស្ទឹងត្រែង ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨

យោងតាមផែនទីវិវនៃប្រទេសកម្ពុជាក្នុងមូលឆ្នាំ១៩៦០ បង្ហាញថានៅផ្នែកខាងលើនៃទីតាំងអាងនៅក្នុងឃុំតាឡាត់ មានបង្កប់នូវវិវធុងថ្ម។ ក្នុងពេលនេះ មានក្រុមហ៊ុនឯកជនមួយកំពុងធ្វើការរុករកវិវធុងថ្ម នៅផ្នែកខាងលើនៃឃុំតាឡាត់ នៅចន្លោះប្រាំដៃនៃខេត្តស្ទឹងត្រែង និង រតនៈគីរី (នៅក្នុងតំបន់អូរក្រឡា) យោងទៅតាមលោកហុល ប៊ុណ្ណាត ជំទប់ទីមួយឃុំតាឡាត់។ នៅឆ្នាំ ១៩៦០ កម្មករខ្មែរប្រហែល ១០០ នាក់ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅតំបន់នេះដើម្បីរុករកធុងថ្ម ហើយនៅឆ្នាំ ១៩៧៦-១៩៧៧ ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ធនធាននេះត្រូវបានទាញយក ១.៤៤៧ តោន។

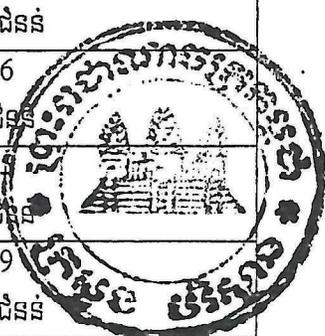
ការអង្កេត និង ការវិភាគទិន្នន័យបង្ហាញថា ធនធានវិវនៅក្នុងតំបន់អាងស្រុកសេសាន ក្រោម ២ អាចចាត់ទុកបានថា ខ្យល់ខ្សោយ ដែលមានបញ្ជាក់ពីប្រភេទដូចខាងក្រោមៈ

- ក្រុមលោហៈ វិវលោហៈចំរុះ និងជាតិវិវមាន មានជាចំនុច ។
- ក្រុមសារធាតុបន្ថែមៈ ការកើតឡើងនៃជាតិដែកក្នុងថ្មបាយក្រៀម ប្រើសំរាប់បន្ថែមលើស៊ុម
- ក្រុមសម្ភារៈសំណង់ៈ មានច្រើនក្រុម និងមានជំរកតូចៗ រួមបញ្ចូលទាំង ថ្មសំលាង ដីសំរាប់ធ្វើអង្គុន និង ក្បឿងខ្សាច់កាតកុណភាពខ្ពស់ និង ដុំថ្ម និង គ្រួសសំរាប់សាងសង់។

តារាងទី ២៩ខ: ជីវកម្ម/កន្លែងយកទឹក ក្នុងតំបន់អាងស្តុកទឹកនិងតំបន់នៅក្បែររោងចក្រវារីអគ្គិសនីសេសានក្រោម ២

ល.រ	ប្រភេទនៃធនធានទឹក	ខ្នាត	កូអរដោនេនៃចំណុចកណ្តាល
១	ខ្សាច់ គ្រួស	ស្រទាប់វីខ្នាតតូច	X= 681684 ; Y=1530048 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
២	ខ្សាច់ គ្រួស	ស្រទាប់វីខ្នាតតូច	X= 679418 ; Y= 1527864 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
៣	ដែកថ្នបាយក្រៀម	ការកើតឡើងសារធាតុរ៉ែ	X=658479 ; Y= 1512828 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
៤	ដីធ្លីអិដ្ឋ និង ក្បឿង	ស្រទាប់វីខ្នាតតូច	X= 662415; Y=1512101 កំពស់ដាច់ខាត: >៧៥ម គ្មានជំនន់
៥	Polymetallic sulphide	ការកើតឡើងសារធាតុរ៉ែ	X= 664201; Y= 1509366 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
៦	ដែកថ្នបាយក្រៀម	ការកើតឡើងសារធាតុរ៉ែ	X= 655142; Y= 1507650 កំពស់ដាច់ខាត: >៧៥ម គ្មានជំនន់
៧	ដែកថ្នបាយក្រៀម	ការកើតឡើងសារធាតុរ៉ែ	X= 648103; Y= 1506971 កំពស់ដាច់ខាត: < ៧៥ម ពេញជំនន់
៨	ដែកថ្នបាយក្រៀម	ការកើតឡើងសារធាតុរ៉ែ	X= 643100; Y= 1504362 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
៩	Polymetallic sulphide	ចំណុចកើតរ៉ែ	X= 644266; Y= 1504113 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
១០	ថ្មសំណង់	ស្រទាប់វីខ្នាតតូច	X= 638089; Y= 1501826 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ជំនន់ដោយផ្នែក
១១	ថ្មសំណង់	ស្រទាប់វីខ្នាតតូច	X= 639234; Y= 1498183 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
១២	Polymetallic gold	ការកើតឡើងសារធាតុរ៉ែ	X= 641657; Y= 1497206 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
១៣	ថ្មសំណង់	ស្រទាប់វីខ្នាតតូច	X= 639798; Y= 1495159 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់
១៤	ដែកថ្នបាយក្រៀម	ការកើតឡើងសារធាតុរ៉ែ	X= 647065; Y= 1493056 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម គ្មានជំនន់
១៥	Facing stone	ការកើតឡើងសារធាតុរ៉ែ	X= 646558; Y= 1492455 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម គ្មានជំនន់
១៦	ដីធ្លីអិដ្ឋ និង ក្បឿង	ស្រទាប់វីខ្នាតតូច	X= 654721; Y= 1488209 កំពស់ដាច់ខាត: <៧៥ម ពេញជំនន់

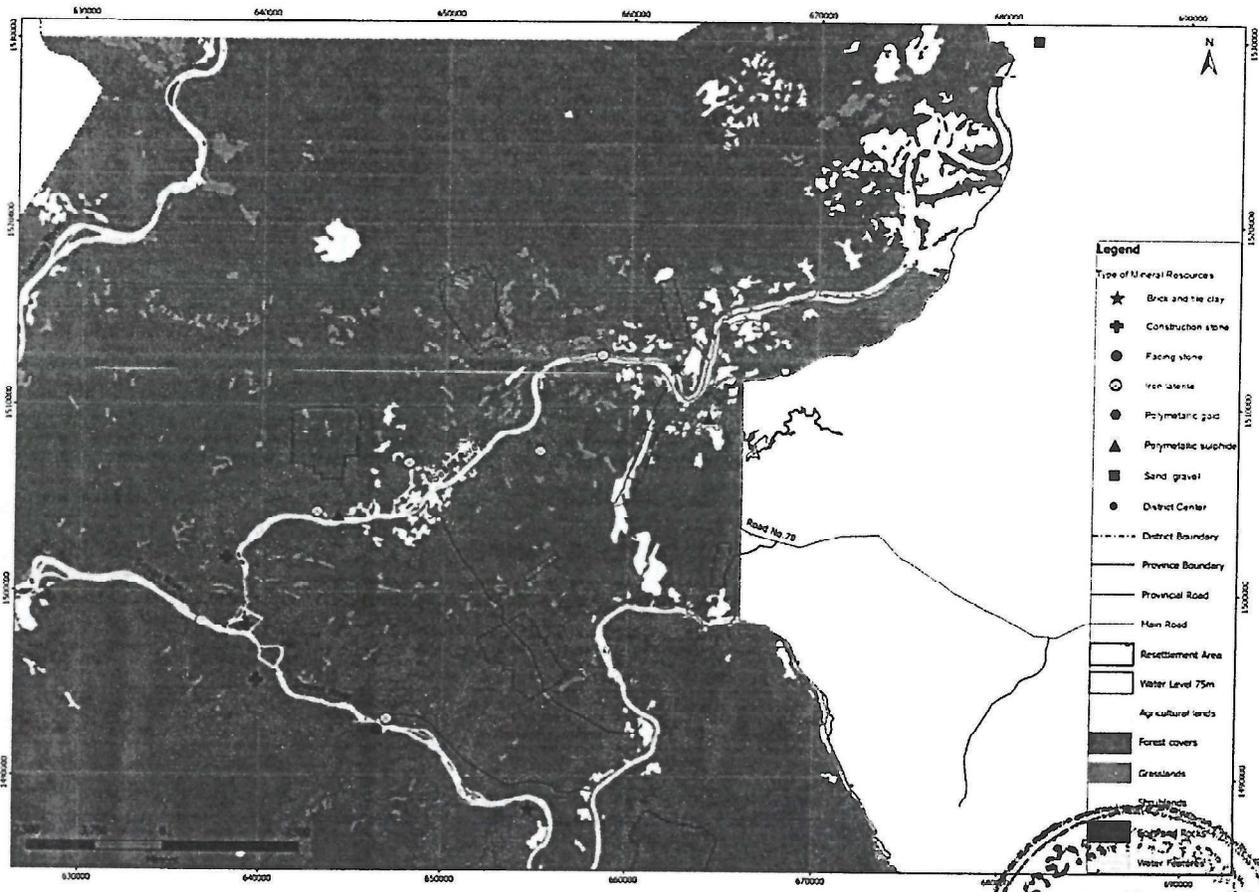

ប្រភព: របាយការណ៍សង្ខេបលើការសិក្សាអ្នករកទឹក និងការវាយតម្លៃធនធានទឹករបស់រោងចក្រវារីអគ្គិសនីសេសានក្រោមទី២.

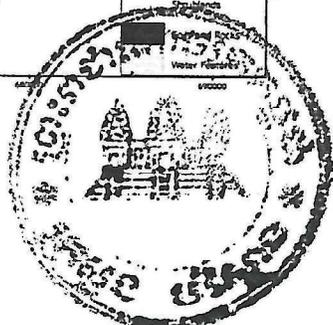
ដោយមជ្ឈមណ្ឌលសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាធនធានទឹក. ហេតុអ្វី ខែឧសភា ២០០៨ ។

យោងទៅតាមផែនទីភូគព្ភសាស្ត្រ និង ការរុករកធនធានរ៉ែ ជំរករ៉ែ/កន្លែងកកើតរ៉ែ លោហៈចំរុះ និង រ៉ែមាស ត្រូវបានគេឃើញជាទំរង់ជាខ្សែស៊ុលហ្វីត និង សសៃក្អាតតូចៗ តំបន់ប៉ៃលែងធាតុទឹកក្តៅធម្មជាតិ នៅខាងលើសិលាគ្រឹះ កើតឡើងដោយអេហ្សូស៊ីវអាដ្យាស៊ីតនៃខ្សែស៊ុលហ្វីតកំរិតទាប ។ សមាសធាតុផ្សំរបស់លោហៈចំរុះ ក្រុម ទង់ដែង-សំណ-ស័ង្កសី (Cu-Pb-Zn) មានកំរិតទាប កំរឃើញមានភ្ជាប់មកជាមួយមាស និងប្រាក់នៅក្នុងតំរូវសំណាកណាស់។ តាមលទ្ធផល នៃការសិក្សានេះបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា មានចំនុចជំរករ៉ែមួយចំនួននៅក្នុងតំបន់ផ្ទៃអាង ដែលទាមទារឱ្យធ្វើការដកហូត យកមុនពេលពន្លឺតអាង ។ ប៉ុន្តែគេពុំឃើញមានសារធាតុរ៉ែនិងជំរករ៉ែដែលមានលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ចនោះទេ ។ ពិតមានលំអិត នៅក្នុងតំបន់តំរោង (ទីតាំងអាងស្តុក) មានពណ៌នានៅក្នុង "របាយការណ៍សង្ខេបលើការសិក្សាការរុករក និងការវាយតម្លៃ លើធនធានរ៉ែនៅអាងស្តុកទឹករោងចក្រវារីអគ្គិសនី សេសានក្រោម ២" ។

រូបភាពទី ២៤៖ ផែនទីជំរករ៉ែនៅក្នុងផ្ទៃអាងរបស់តំរោង

៤.៣.២ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

៤.៣.២.១ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក និង អនាម័យ

ប្រភពទឹកនៃការផ្គត់ផ្គង់ទឹកក្នុងក្រុងស្ទឹងត្រែង ត្រូវបានបូមចេញ ពីផ្នែកខ្សែទឹកក្រោមនៃតំបន់តំរោងរបស់ ទន្លេសេសាន គឺនៅផ្នែកខាងក្រោមនៃទន្លេសេសាន ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ការផលិតប្រចាំថ្ងៃគឺ ១០០០ម^៣ ក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយ ផ្គត់ផ្គង់ ១៥ ម៉ោង ក្នុងមួយថ្ងៃ ប៉ុន្តែតម្រូវការគឺ ២០០០ ម^៣ ក្នុងមួយថ្ងៃ ។ តំលៃទឹកគឺ ១៥០០រៀលក្នុង ១ ម^៣ (០.៣៧ដុល្លាក្នុង ១ ម^៣) ហើយ តំបន់សេវាកម្មមានប្រហែលតែ ៤០ % ប៉ុណ្ណោះ ។

គ្រួសារទាំងអស់នៅក្នុងតំបន់តំរោង ប្រើប្រាស់ទន្លេ (សេសាន និង ស្រែពក) ជាប្រភពសំរាប់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក ប្រចាំថ្ងៃ ។ ប៉ុន្តែមានគ្រួសារមួយចំនួន ក៏បានប្រើអណ្តូងជឹក និង អណ្តូងខ្ទងផងដែរ ។ យោងទៅតាមក្រុមសិក្សារបស់ KCC នៅឆ្នាំ ២០០៧ បរិមាណនៃការប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងម្នាក់ៗ គឺប្រហែល ៤៧ លីត្រក្នុងមួយថ្ងៃ ដែលរួមបញ្ចូល ទាំងការផឹក ការដាំស្លែ ការបោកពាក់.ការលាងសំអាត និង ការងូត។ នៅក្នុងនោះ ជាង ៩៥ % នៃទឹក ត្រូវបានដាំ មុននឹងបរិភោគ ។

ការចិញ្ចឹមជ្រូក គឺជាការប្រើប្រាស់ទឹកដ៏ច្រើនមួយ (ជាពិសេស បើសិនជាមានតំរោងធ្វើការតាំងទីលំនៅសារ ជាថ្មី) ។ យោងទៅតាមការសិក្សានៅទីវាល បានរកឃើញថាជាមធ្យមបរិមាណទឹក ដែលប្រើប្រាស់សំរាប់ជ្រូក មួយក្បាលក្នុងមួយថ្ងៃគឺប្រហែល ៣១ លីត្រ ។ នៅក្នុងនោះ ចំនួនប្រជាជននៅក្នុងតំបន់ ៤១.៣% ចិញ្ចឹមជ្រូកពី ១-២ ក្បាល និង ២៤.១% ចិញ្ចឹមជ្រូក ៣ ក្បាល និងច្រើនជាងនេះ ។ ចំនួនជ្រូកចិញ្ចឹម គឺផ្អែកទៅលើសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ និង ទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណីរបស់គេ ។ សត្វស្រុកដទៃទៀតដូចជាមេតោ គោឈ្មោល និង ក្របី មិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូល ទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ទឹកទេ ដោយសារតែសត្វទាំងនេះ ត្រូវបានគេលែងអោយស៊ីស្មៅដោយសេរី ។

ក្នុងឃុំទាំងអស់ មានតែឃុំស្រែគរមួយ ប៉ុណ្ណោះ ដែលមានបង្គន់បង្ហូរទឹកច្រើន គឺ ៣៨.៤%នៃគ្រួសារសរុប បន្ទាប់មកឃុំតាឡាត់ ៥% ក្បាលរមាស ៤.១% ស្រែអង្កេង ០.៦% និង ឃុំភ្នក ០.៤% តាមលំដាប់លំដោយ ។ ភាគរយនៃបង្គន់ដែលមាននៅក្នុងឃុំកាន់តែខ្ពស់ បង្ហាញពីកិច្ចការសំរាប់ និង ចំណេះដឹងពីការរក្សាសុខភាព កាន់តែ ប្រសើរជាងមុននៅក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ។ ចំពោះកន្លែងណាដែលគ្មានបង្គន់ ជាធម្មតាគេអាចកាកសំណល់ពួកគេ នៅជុំវិញផ្ទះរបស់គេ ។ គ្មានប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹក ឬ ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹងត្រឹមត្រូវនៅក្នុងតំបន់តំរោង ដូច្នេះ ទឹកកន្លែងអនាម័យនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថា ខ្វះខាត និង ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ ។

៤.៣.២.២ ប្រភពថាមពល និង ខ្សែបញ្ជូន

មានក្រុមហ៊ុនផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីខ្នាតតូចពីរ កំពុងប្រតិបត្តិការដោយឯកជន និង រដ្ឋ (អគ្គិសនីកម្ពុជា EDC) ដោយប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនភ្លើង ។ ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីនៅក្នុងតំបន់តំរោង (EDC) គ្របដណ្តប់តែ ០.០១% កន្លែង របស់តំបន់តំរោង ។

ទីរួមខេត្តប៉ុណ្ណោះ ហើយអត្រាតំលៃគឺ ១២២០រៀល/គីឡូវ៉ាត់ម៉ោង។ មានរោងចក្រវារីអគ្គិសនីពីរតូចៗ ជាមួយនឹង សមត្ថភាពផលិតពី ៥-១០គីឡូវ៉ាត់ នៅអូរពងមាន់ និង មួយទៀតនៅសៀមបូក ដែលដំណើរការដោយឯកជន ។

លទ្ធផលនៃការចុះអង្កេតតាមគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់គំរោង បានរកឃើញថា ប្រភពថាមពលដែលប្រើនៅក្នុង សហគមន៍ គឺខុសពីតំបន់ទីក្រុង។ នៅផ្នែកខាងក្រោម មានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីប្រភពថាមពលដែលប្រើនៅក្នុងឃុំ និមួយៗ:

- នៅឃុំតាឡាត់ ប្រជាជនទាំងអស់ប្រើអុសសំរាប់ដាំស្ពឺ ហើយសំរាប់ការបំភ្លឺវិញប្រើចន្លុះ (ប្រហែល ៥០% នៃគ្រួសារ) ឬ ចង្កៀងប្រេងកាត និង/ឬ ម៉ាំងសុង (ប្រហែល ៤០% នៃគ្រួសារ) ។ គ្រួសារនៅសល់ (ប្រហែល ១០%) ប្រើអគ្គិសនីពីម៉ាស៊ីនភ្លើង។ នេះមានន័យថា នៅក្នុងឃុំនេះ មានតែប្រជាជននៅក្នុងភូមិ ខ្សាច់ធ្មីប៉ុណ្ណោះ ដែលប្រើអគ្គិសនីជាចម្បងសំរាប់ការបំភ្លឺ ។
- នៅឃុំស្រែគរ ប្រជាជនក៏ប្រើអុសសំរាប់ដាំស្ពឺ និងសំរាប់ការបំភ្លឺវិញ ប្រើចន្លុះ (ប្រហែល ១០%នៃគ្រួសារ) និងចង្កៀងប្រេងកាតឬម៉ាំងសុង (ប្រហែល ៨០%នៃគ្រួសារ) ផងដែរ។ គ្រួសារនៅសល់(ប្រហែល ១០%) ប្រើអាគុយផ្ទាល់ខ្លួន និង ម៉ាស៊ីនភ្លើង ។
- នៅឃុំភ្នក មិនខុសពីឃុំទាំងពីរខាងលើទេ។ ប្រជាជនទាំងអស់ប្រើអុសជាធនធានសំរាប់ដាំស្ពឺ ខណៈដែល ប្រភពសំរាប់ការបំភ្លឺ គឺប្រើចន្លុះ ១៥% ចង្កៀងប្រេងកាត និង ម៉ាំងសុង ៦៥% អាគុយ និង/ឬ ម៉ាស៊ីន ផ្ទាល់ខ្លួន ប្រហែល ១០% និង អគ្គិសនីប្រហែល ១០% ។
- នៅឃុំក្បាលរមាស ប្រជាជនក៏ប្រើអុស ១០០% ផងដែរជាប្រភពសំរាប់ដាំស្ពឺ ខណៈដែលប្រភពសំរាប់បំភ្លឺ គឺប្រើចន្លុះ ១០% ចង្កៀងប្រេងកាត និង ម៉ាំងសុង ២៥% ។ អាគុយផ្ទាល់ខ្លួន និង/ឬ ម៉ាស៊ីនភ្លើងប្រហែល ១៦% និង អគ្គិសនីប្រហែល ៥០% ។ ដូច្នេះគ្រួសារភាគច្រើនប្រើអគ្គិសនី។ នេះក៏ដោយសារភូមិ ៣ ក្នុងចំណោមភូមិ ៤ មានម៉ាស៊ីនភ្លើង ហើយតំលៃសំរាប់ប្រើប្រាស់អាចទទួលយកបានពីសំណាក់អ្នកស្រុក ។
- នៅឃុំស្រែអង្កង ក៏ដូចជាឃុំផ្សេងទៀតនៅក្នុងតំបន់គំរោងដែរ។ ប្រជាជនក៏ប្រើអុស ១០០% ជាប្រភព សំរាប់ដាំស្ពឺ ខណៈដែលប្រភពសំរាប់បំភ្លឺ គឺប្រើចន្លុះ ១០% ចង្កៀងប្រេងកាត និង ម៉ាំងសុង ៦០% ។ អាគុយផ្ទាល់ខ្លួន និង/ឬ ម៉ាស៊ីនភ្លើងប្រហែល ១០% និង ប្រើប្រាស់អគ្គិសនីមានប្រហែល ២០% ។

៤.៣.៣ ការដឹកជញ្ជូន

៤.៣.៣.១ បណ្តាញផ្លូវ

ផ្លូវនៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង កំពុងត្រូវបានកែលម្អអំពីផ្លូវដី ទៅជាគ្រួសក្រហម ផ្លូវ Makadam ៥ ម៉ែត្រ ។ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ មន្ទីរសាធារណការ និង ដឹកជញ្ជូនខេត្តស្ទឹងត្រែង នឹងស្ថាបនាផ្លូវ មាកាដា (Makadam) ៥ គ.ម នៅក្នុងក្រុងស្ទឹងត្រែង។ ប៉ុន្តែនៅថ្នាក់ស្រុក បណ្តាញផ្លូវនៅមានកម្រិតទាបបរិមាណ និង គុណភាព

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៅក្នុងតំបន់គំរោងកំពុងត្រូវបានកែលម្អ ប៉ុន្តែបណ្តាញផ្លូវទៅភូមិខ្លះនៅតែមិនល្អ (ផ្លូវទៅស្វាយរៀង រំពាត់ និង ជាពិសេសទៅតាឡាត់) ។ នេះមានន័យថា ផ្លូវនៅក្នុងភូមិខ្លះ គឺមិនអាចចូលបានទាល់តែសោះនៅក្នុងរដូវវស្សា។ ប៉ុន្តែមានផ្លូវគ្រួសក្រហម សំរាប់ធ្វើដំណើរទៅកាន់ប្រជុំជនរបស់ឃុំនិមួយៗ (រូបភាពទី ២៥) ។ ដោយសារបណ្តាញផ្លូវភ្ជាប់ពីភូមិមួយ ទៅភូមិមួយនៅខ្សែខ្សោយ ទន្លេសេសាន ជាញឹកញាប់ត្រូវបានគេប្រើដោយអ្នកភូមិមួយចំនួន សំរាប់ការធ្វើដំណើរ និង ដឹកជញ្ជូន។ ម៉ូតូ ត្រូវបានប្រើជាចម្បងសំរាប់ការដឹកជញ្ជូនមនុស្ស និង ឥវ៉ាន់ទៅគ្រប់កន្លែង ដែលមានផ្លូវចូលទៅដល់ភូមិ ។

a) ស្ពានកំពុងសាងសង់នៅឃុំភ្នក

b) ផ្លូវគ្រួសក្រហមចម្បងទៅកាន់ឃុំក្បាលរមាស

រូបភាពទី ២៥: ផ្លូវគ្រួសក្រហមចម្បងទៅកាន់ប្រជុំជនឃុំនិមួយៗ

៤.៣.៣.២ អាកាសយានដ្ឋាន

មានអាកាសយានដ្ឋានក្នុងស្រុកតែមួយគត់នៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង ដែលមានទីតាំងប្រហែល ៤គ.ម ខាងកើតទីរួមខេត្តស្ទឹងត្រែង ហើយកំពុងនៅដំណើរការ ។ ប៉ុន្តែអាកាសយានដ្ឋាននេះ មិនមានសកម្មភាពទេបចុប្បន្ននេះ គឺមានតែយន្តហោះតូចៗពីរបីប៉ុណ្ណោះចុះចតក្នុងមួយខែៗ នៅពេលដែលផ្លូវជាតិដំណើរការមិនបានល្អ។ នៅអគ្គនាយកដ្ឋានកសាងផ្លូវជាតិបានបញ្ជប់ កំរមានយន្តហោះចុះចតនៅប្រធានយន្តហោះក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែងណាស់

៤.៣.៣.៣ កំពង់ផែ

មានចំណតសាឡាងមួយនៅខាងមុខក្រុងស្ទឹងត្រែង ហើយប្រើប្រាស់សំរាប់ដឹកជញ្ជូនកំប៉ុស្តិ៍ និង ធុនដំនិនឆ្លងកាត់ទន្លេសេសាន ប៉ុន្តែឥឡូវនេះមិនដំណើរការទេ ដោយសារស្ថានសេកុងត្រូវបានដាក់អោយដំណើរការ កាលពីខែមេសា ២០០៨។ ក្រៅពីចំណតសាឡាងខាងលើ គ្មានផែផ្សេងទៀតទៅទន្លេសេសាន និង ស្រែពាក់ ក្រីក្រដោយតែទូកតូចៗ ដែលសហគមន៍ប្រើសំរាប់ឆ្លងពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ។

១៣- កុម្មៈ	៩២	៨៦				
១៤- កុម្មៈ	៨៧	៨៥				
១៥- កុម្មៈ	៧៥	៨០				
សរុប	១២៤៣	១០៣៤	១១២	៩៦	៣៩	៤០
មធ្យម	៧៨	៦៥	១៩	១៦	៧	៧

ចំណាំ: ការរាប់នាវាចរណ៍ធ្វើឡើងនៅពេលថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះ (៦:០០ព្រឹក ដល់ ៦:០០ល្ងាច)

ក្រុមសិក្សាបានរកឃើញថា ចរាចរណ៍ភាគច្រើនទាំងនៅទន្លេសេសាន និង ស្រែពក ត្រូវបានប្រើសំរាប់ដឹកជញ្ជូនគ្រួសារជាមួយនិងការផ្គត់ផ្គង់ជាង ១តោន និង ធ្វើដំណើរពីភូមិមួយទៅមួយ។ ប៉ុន្តែទូកដឹកទំនិញពីបីគ្រឿងប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចផ្ទុកចំណុះអតិបរមា ១.៥តោន នៅតែធ្វើនាវាចរណ៍នៅក្នុងទន្លេទាំងពីរនៅរដូវវស្សាប៉ុណ្ណោះ យោងទៅតាមសំដីលោកមេឃុំ ។ ក្នុងតារាងទី ៣០ បង្ហាញពីសកម្មភាពនាវាចរណ៍ទាំងខ្សែទឹកក្រោម និង ខ្សែទឹកលើនៃទំនប់ដែលស្នើសុំដូចខាងក្រោម:

- ស្ថានីយ៍ភ្នក (១): ចំងាយ ៧គ.ម ខ្សែទឹកខាងក្រោមនៃទីតាំងទំនប់ទន្លេសេសាន។ ប្រជាជនភាគច្រើននៅទីនេះប្រើកាណូតតូចៗ។ មាននាវាចរណ៍ពី ៦៥-៧៨ កំពុងដំណើរការសំរាប់ការដឹកជញ្ជូនមនុស្ស និង ទំនិញប្រចាំថ្ងៃពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ និងទៅទីរួមខេត្តស្ទឹងត្រែង។ នៅក្នុងចំនួននាវាចរណ៍ខាងលើមានទូកម៉ាស៊ីនតូចៗពី ១០-១៥ គ្រឿងប៉ុណ្ណោះ ដែលនៅធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ទៅភូមិនៅខ្សែទឹកលើរបស់ទំនប់ យោងទៅតាម ជំទប់ឃុំភ្នក។
- ស្ថានីយ៍ស្រែពក (២): ចំងាយ ២៣ គ.ម នៅខ្សែទឹកខាងលើនៃទីតាំងទំនប់ទន្លេសេសាន។ មានកាណូតតូចៗ មួយចំនួន (១៦-១៩ គ្រឿង) កំពុងដំណើរការនៅឃុំស្រែពកសំរាប់ការដឹកជញ្ជូនប្រចាំថ្ងៃទាំងមនុស្ស និង ទំនិញពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ។
- ស្ថានីយ៍ក្បាលរមាស (៣): ចំងាយ ៣៥គម នៅខ្សែទឹកខាងលើនៃទីតាំងទំនប់ មានកាណូតតូចៗ តិចតួចប៉ុណ្ណោះ (៧ គ្រឿង) កំពុងដំណើរការនៅឃុំក្បាលរមាស។

៤.៣.៤ ការប្រើប្រាស់ដី

ដីប្រើប្រាស់នៅស្រុកសេសាន គឺសំបូរទៅដោយព្រៃឈើ ដែលមានផ្ទៃក្រឡាសរុប ៤៤.៣៨០ ហិកតា ឬ ៩០.៤% នៃផ្ទៃដីសរុបរបស់ស្រុក ខណៈដែលដីសិកម្មមាន ៦.០២១ហិ.ត ឬ ២.២%ប៉ុណ្ណោះ។ ដីប្រើប្រាស់ផ្សេងទៀតមានទំហំតូច សូមមើលប្រភេទនៃដីប្រើប្រាស់សំរាប់អតីតនៅក្នុងតារាងទី ៣១ក និង រូបភាពទី ២៦។

តារាងទី ៣១ក: ប្រភេទដីប្រើប្រាស់ នៅស្រុកសេសាន

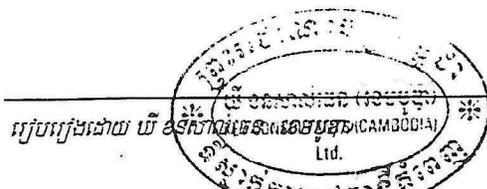
ប្រភេទដីប្រើប្រាស់	ទំហំ (ហិ.ត)	ភាគរយ (%)
ដីកសិកម្ម	៦.០២១	២,២
គ្របដណ្តប់ដោយព្រៃ	២៤៤.៣៨០	៩០,៤
វាលស្មៅ	៣.៩១១	១,៤
ព្រៃឈ្មោះ	៨.២៦៩	៣,១
ដី និង ថ្ម	២២២	០,១
ទឹកដែលមានស្រាប់	៧.៥៣៣	២,៨
សរុប	២៧០.៣៣៧	១០០,០

ប្រភព : JICA ២០០៣, ផ្ទៃកម្រិត landsat (TM) ឆ្នាំ ២០០០

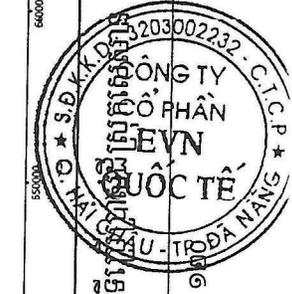
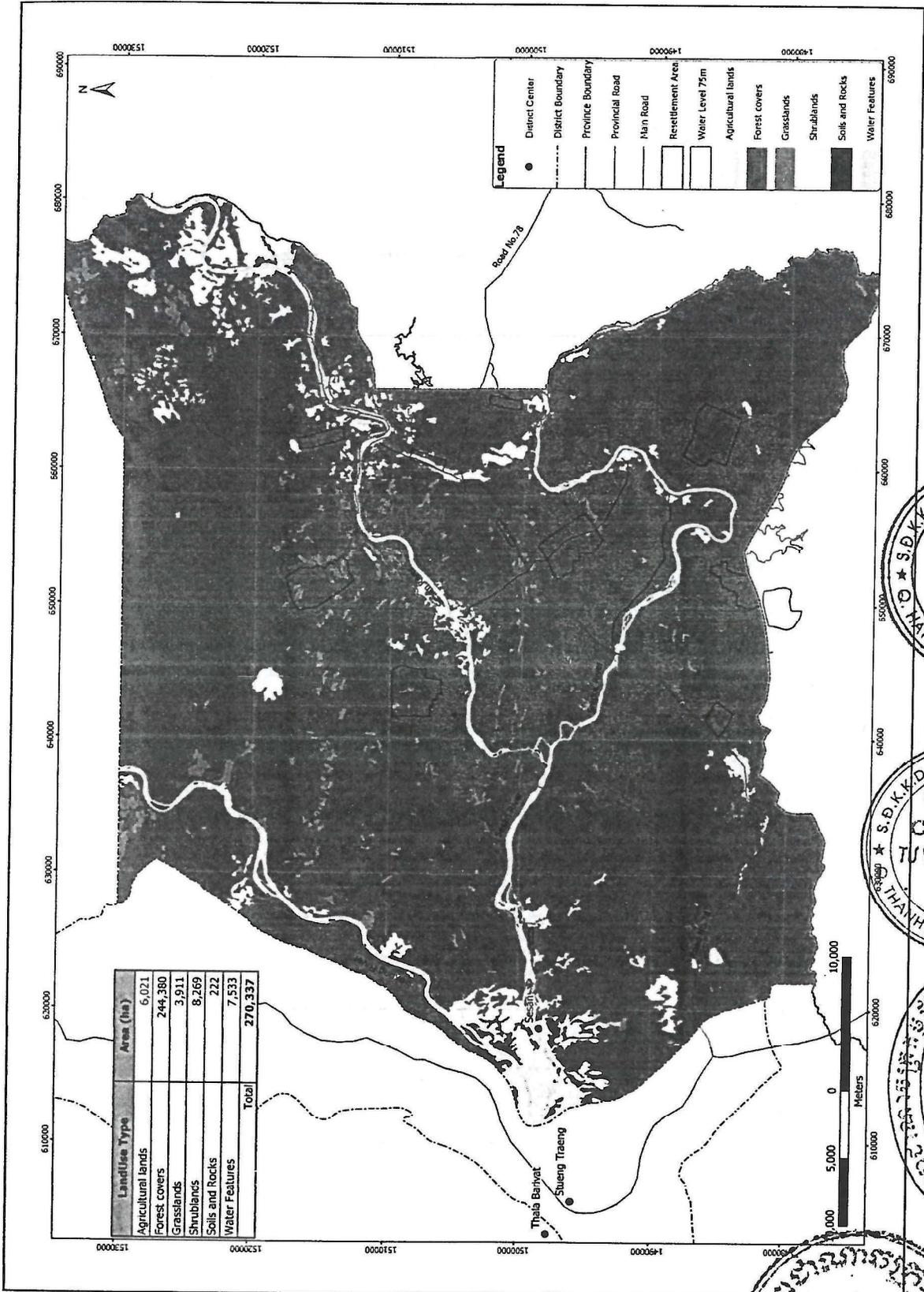
អាស្រ័យតាមការគ្រោងរបស់គម្រោងរោងចក្រអគ្គិសនីសេសានក្រោម ២ ដីសំរាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងឃុំទាំងបី ស្រែគរ តាឡាត់ និង ក្បាលរមាស នឹងត្រូវលិចលង់ក្នុងអាងស្តុកទឹក ។ តំបន់ជន់លិចលំអិតពីប្រភេទដីប្រើប្រាស់និមួយៗមានបង្ហាញក្នុងតារាងទី ៣១ខ ។ រូបភាពទី២៦ បង្ហាញពីតំបន់ដីប្រើប្រាស់ដែលជន់លិច និងខូចខាតដោយគំរោង ។

តារាងទី ៣១ខ: ដីប្រើប្រាស់នឹងត្រូវជន់លិចនៅក្នុងអាងស្តុកជាមួយកម្រិតកំពស់ទឹក FSL ៧៥ម

កម្រិតទឹក ៧៥ម	
ប្រភេទដីប្រើប្រាស់	ផ្ទៃក្រឡា (ហិ.ត)
ដីព្រៃឈើ	២៨.៩៦៩.៤៩៥
ផ្ទៃទន្លេ/បឹង/អូរ	២.៩៨៩.៦៥៣
ដីកសិកម្ម	១.២៩០.៥៥៨
វាលស្មៅ	២១៨.៧១៤
ដី និង ថ្ម	៤៨.១០៩
ព្រៃគម្ពោត	៤៧.៣៩២
សរុប	៣៣.៥៦៣.៩២១

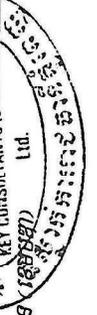

របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ សំរាប់ គម្រោងវិនិយោគសាងសង់ស្ថានីយ៍អគ្គិសនីស្រះស្វយ័តស្រោចទឹក ២

អង្គការជួយ ប៊ី ឧសភាវេន (ភ្នំពេញ)

KEY CONSULTANTS (CAMBODIA) Ltd.

ដីស្រែក្នុងគ្រួសារនិមួយៗនៅក្នុងតំបន់គំរោង ប្រែប្រួលពីឃុំមួយទៅឃុំមួយ។ តាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៅទីកន្លែងផ្ទាល់ គេបានរកឃើញថាដីស្រែដែលកាន់កាប់តាមគ្រួសារនិមួយៗគឺមានពី ០.៥ហ.ត ទៅ ១២ហ.ត។ គ្រួសារដែលបានសម្ភាសន៍ទាំងអស់ បានរាយការណ៍ថាពួកគេមានដីកាន់កាប់ផ្ទាល់ខ្លួន ដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ឪពុកម្តាយ ឬ ជួលពីអ្នកដទៃឡើយ។ តារាងទី ៣២ បង្ហាញពីដីស្រែកម្មសិទ្ធិរបស់គ្រួសារតាមទំហំខុសៗគ្នា ។ ជាទូទៅប្រជាជននៅក្នុងតំបន់គំរោងមាន ២.៨ភាគរយ កាន់កាប់ដី ០.៥ហ.ត ឬតិចជាងនេះ ២១ ភាគរយ កាន់កាប់ ដីច្រើនជាង ០.៥ហ.ត ទៅ ២ហ.ត, ៥៩.១ភាគរយ កាន់កាប់ដីពី ២ហ.ត ទៅ ៤ហ.ត និង ១៧.១ភាគរយ កាន់កាប់ដីច្រើនជាង ៤ ហ.ត ។ សំអាងទៅលើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ផ្អែកទៅតាមការសិក្សានៅទីវាលម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ដីភាគច្រើនដែលកាន់កាប់ពុំមានលិខិតកាន់កាប់ដីធ្លីទេ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយត្រឹមត្រូវពីអាជ្ញាធរ ក្នុងតំបន់នៅកំរិតភូមិ ឃុំ និង ស្រុក។

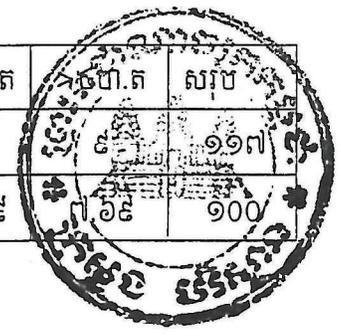
តារាងទី ៣២: ការកាន់កាប់ដីស្រែ

តំបន់គំរោង	>0-0.៥ ហ.ត	>0.៥- <២ ហ.ត	២-៤ ហ.ត	>៤ ហ.ត	សរុប
ចំនួនគ្រួសារ (HH)	៥	៣៨	១០៧	៣១	១៨១
ភាគរយ (%)	២.៨	២១	៥៩.១	១៧.១	១០០

តារាងទី ៣៣ បង្ហាញពីរបាយការណ៍ដែលជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីដាំដំណាំដែលមានទំហំខុសៗគ្នា។ ជាលទ្ធផលពីការសម្ភាសន៍របស់ក្រុមសិក្សា មានគ្រួសារ ១៧.៣ ភាគរយ កាន់កាប់ដី ០.៥ហ.ត ឬ តិចជាងនេះ ៤៤ ភាគរយ កាន់កាប់ដីច្រើន ជាង ០.៥ ហ.ត ទៅតិចជាង ២ហ.ត ៣៤.២ ភាគរយ កាន់កាប់ដី ២ហ.ត និង ៤ហ.ត និង ៧.៧ ភាគរយ មានច្រើនជាង ៤ហ.ត។ ៧៤ គ្រួសារ ទៀតមិនមានដីទេ។ ស្រដៀងទៅនឹងដីស្រែដែរ ស្ទើរតែទាំងអស់នៃដីដាំដំណាំពុំមានលិខិតបញ្ជាក់ពីកម្មសិទ្ធិទេ។ សំអាងទៅលើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ផ្អែកទៅតាមការសិក្សានៅទីវាល ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីភាគច្រើនដែលកាន់កាប់ដី ពុំមានលិខិតកាន់កាប់ដីធ្លីទេ។ ប៉ុន្តែដីប្រភេទនេះក៏ត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយត្រឹមត្រូវ ដោយអាជ្ញាធរក្នុងតំបន់នៅកំរិតភូមិ ឃុំ និង ស្រុកផងដែរ។

តារាងទី ៣៣: ដីដាំដំណាំដែលបានកាន់កាប់

តំបន់គំរោង	>0-0.៥ហ.ត	>0.៥-<២ហ.ត	២-៤ហ.ត	>៤ហ.ត	សរុប
ចំនួនគ្រួសារ (HH)	១៦	៥២	៤០	១១	១១៩
ភាគរយ (%)	១៣.៦៨	៤៤.៤៤	៣៤.១៩	៩.២៦	១០០

៤.៣.៥ ការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម

ដឹកសិកម្មសរុបនៅស្រុកសេសានគឺ ៥២២០ហ.ត ដែលនៅក្នុងនោះ ៤៩៥០ហ.ត ជាស្រែស្បែក និង ២២៧០ហ.ត ជាដឹកសិកម្មនៅតំបន់ខ្ពស់។ សេសានគឺជាជម្រកស្រូវចម្រើនមួយនៃខេត្តស្ទឹងត្រែង បើកស្រែដំបូងនៅឆ្នាំ ១៩៧០។

រៀបរៀងដោយ ឃី ខនណាវ៉ាង (ឃី ខនមូហូ)
 KEY CONSULTANTS (CAMBODIA) Ltd.

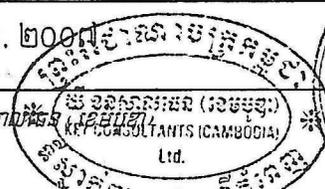
បានពីប្រធានមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត។ ដឹកសិកម្មតំបន់ខ្ពស់មាន (i) ការអនុវត្តការដាំដុះចល័ត: ស្រូវចំការ ពោត ដំឡូងមី ចេក ។ល។ និង (ii) ការអនុវត្តន៍ការដាំដុះនៅមួយកន្លែង: ស្វាយ ម្នាស់ ស្វាយចន្ទី ចេក ។ល។

យោងទៅតាមការសិក្សានៅទីកន្លែងជាក់ស្តែងបានរកឃើញថា នៅតាមដងទន្លេសេសសាន និង ស្រែពក ប្រជាជនចូលចិត្តធ្វើស្រែ ដែលគេស្គាល់ថាជាស្រូវចំការ និងផលិតកម្មដំណាំសំរាប់មួយរដូវក្នុងមួយឆ្នាំ។ ដូច្នេះគ្មានស្រូវ និង/ឬ ផលិតកម្មដំណាំណាមួយ ត្រូវបានធ្វើទេនៅក្នុងរដូវប្រាំងទេ។ នេះមិនមែនមានន័យថា គ្មានធារាសាស្ត្រនៅក្នុងរដូវប្រាំងទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងការខ្វះនូវមធ្យោបាយដើម្បីស្រោចស្រពដីរបស់គេ ឬប្រហែលជាមកពីប្រពៃណីរបស់គេដែលទំលាប់ដាំតែមួយរដូវ។ ការដាំស្រូវចំការ ជាទូទៅត្រូវបានបែងចែកជាពីរប្រភេទ: កសិកម្ម ពនេចរ និង អចិន្ត្រៃយ៍។ កសិកម្មពនេចរ ទាក់ទងទៅនឹងការសំអាតព្រៃដើម្បីដាំស្រូវ និង ដំណាំដទៃទៀតសំរាប់រយៈពេលពី ២-៥ ឆ្នាំ មុននឹងធ្វើការផ្លាស់ទី/វិលទៅកន្លែងមួយទៀត។ ក្នុងករណីភាគច្រើន កសិករធ្វើការសំអាតតំបន់ដែលបានដាំដុះពីមុន ហើយបានទុកទំនេរចោលជាច្រើនឆ្នាំ។ កសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍មានដូចជា ការដាំស្រូវនៅកន្លែងដដែលៗរាល់ឆ្នាំ ជាពិសេសក្បាលដីតូចៗដែលនៅជិតផ្ទះកសិករ (McKenney B. and Prom T. 2003)។ ចាប់តាំងពីកសិកម្មពនេចរ មិនមានអនុវត្តបន្តទៀតនោះ ការអនុវត្តន៍ជាចម្បងក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន គឺកសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍។

ស្រូវចំការដែលប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀង ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាដំណាំមានច្រើនជាងគេ ដោយចាប់ផ្តើមស្តុកនៅខែមិថុនា និង ច្រូតកាត់ខែតុលា ទៅ ធ្នូ។ រយៈពេលច្រូតកាត់គឺអាស្រ័យទៅលើប្រភេទស្រូវ។ ឧទាហរណ៍ ស្រូវស្រាលជាធម្មតាត្រូវបានប្រមូលផលបន្ទាប់ពីដាំបានរយៈពេល ៣ខែ ខណៈដែលស្រូវធ្ងន់តែងតែត្រូវបានប្រមូលផលបន្ទាប់ពីដាំបានរយៈពេល ៦ខែ។ ដំណាំបន្ទាប់បន្សំ ត្រូវបានដាំនៅក្នុងទំរង់ជាចំការចំរុះ។ ដំណាំប្រភេទនេះ ត្រូវបានដាំដោយគ្មានការស្រោចស្រព។ នេះមានន័យថា ទោះបីជាវាលស្រែនៅក្បែរទន្លេសេសសាន និង ស្រែពកក៏ដោយ ក៏ពួកគេពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើទឹកភ្លៀងដែរ។ យោងទៅតាមការពិភាក្សាលើទឹកភ្លៀង ស្រូវចំការគេស្តុកនៅរដូវវស្សា ហើយច្រូតនៅចុងរដូវវស្សា ឬ នៅពេលឈប់ភ្លៀង អាស្រ័យទៅតាមពូជស្រូវ និង កត្តាផ្សេងទៀតដូចជា របបទឹកភ្លៀងលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ។ នៅតាមវាលស្រែតំបន់ខ្ពស់រាប ភាគច្រើនដំណាំចំរុះ គឺស្រូវ និង ដំណាំមួយ ចំនួនទៀតដូចជា ពោត ដំឡូងមី ដំឡូងមី សណ្តែកបាយ ល្ង បន្លែ និង ដំណាំដទៃទៀត។

ឃុំ	ទិន្នផលស្រូវរដូវវស្សា (តោន/ហិ.ត)
តាឡាត់	២.០
ស្រែពក	១.៥
ភ្នក	១.៨
ក្បាលរមាស	១.៥
ស្រែអង្រែង	

ប្រភព: ឯកសារឃុំ, ២០០៧

ទិន្នផលស្រូវប្រែប្រួលពីឃុំមួយទៅមួយ ដូចបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី ៣៤ អាស្រ័យទៅលើពូជស្រូវ ការអនុវត្តន៍កសិកម្ម ប្រភេទដី និង កត្តាផ្សេងៗទៀត។ នៅឃុំណាដែលមានទិន្នផលស្រូវខ្ពស់ បង្ហាញថាឃុំនោះមានដីល្អសំរាប់ស្រូវ។ តាមបែបកសិកម្ម ដីខ្មៅមានជីជាតិជាងដីក្រហម ដែលមានទីតាំងនៅឆ្ងាយពីស្ទឹងបន្តិច ដែលទំនងជាភាគច្រើនធ្លាប់បានគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើ គឺជាដីមានលក្ខណៈល្អប្រសើរសំរាប់ធ្វើស្រែ និងចំការផ្ទៃលើ។ អ្នកភូមិនៅតាមដងស្ទឹង ភាគច្រើនបានរាយការណ៍ថា ដីស្រែរបស់គេ អាចផ្តល់អោយគេនូវអាហារគ្រប់គ្រាន់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ ការអង្កេតជាក់ស្តែង បានរកឃើញនូវគំរូទូទៅមួយ និង របាយដំណាំចំរុះ តាមរយៈទេសភាព ដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយទន្លេសេសាន។

ចំការផ្ទៃលើមានចំងាយឆ្ងាយពីទន្លេ ហើយវាមានលក្ខណៈធម្មតាសំរាប់អ្នកភូមិ ដែលរស់នៅក្បែរទន្លេសេសាន និង ស្រែពក ដោយវាបានផ្តល់នូវប្រភពចំណូលបន្ថែម ខណៈដែលសូនដំណាំនៅក្បែរផ្ទះ និង ស្ថិតនៅចន្លោះផ្ទះ និង ទន្លេ (SWECO 2006)។ ដំណាំទាំងនោះត្រូវបានបែងចែកជាបីចំណាត់ថ្នាក់៖ ដំណាំដាំនៅស្ពានក្បែរផ្ទះ, ដំណាំ/រុក្ខជាតិផ្តល់អាហារ ស្ថិតនៅខាងក្រោយផ្ទះ (ទីធ្លាខាងក្រោយ) និង រុក្ខជាតិដែលប្រើសំរាប់ដាំនៅក្បែរមាត់ស្ទឹង និង/ឬ តាមជំរាលច្រាំងដងទន្លេ (តារាងទី ៣៥) ។

តារាងទី ៣៥: បញ្ជីដំណាំ និង ឈើហូបផ្លែនៅក្នុងតំបន់គំរោង

រុក្ខជាតិដែលដាំនៅស្ពានក្បែរផ្ទះ		ដំណាំ និង ឈើហូបផ្លែស្ថិតនៅខាងក្រោយផ្ទះ (ទីធ្លាក្រោយផ្ទះ)		រុក្ខជាតិដែលប្រើសំរាប់ដាំនៅក្បែរមាត់ស្ទឹង និង/ឬ តាមជំរាលច្រាំងតាមមាត់ទន្លេ	
ឈ្មោះក្នុងតំបន់	ឈ្មោះភាសាអង់គ្លេស	ឈ្មោះក្នុងតំបន់	ឈ្មោះភាសាអង់គ្លេស	ឈ្មោះក្នុងតំបន់	ឈ្មោះភាសាអង់គ្លេស
អំពិល	Tamarind	អំពិល	Tamarind	អំពៅ	Sugar cane
ចេក	Banana	អំពៅ	Sugar cane	ខ្ទឹមស	Spring onion
ជីរនាងវង	Mint	ចេក	Banana	ល្មុត	Species of Sapotaceae
ជីរក្រហម	Basil	ជីរនាងវង	Mint	ល្ង	Sesame
ជីរវ៉ាន់ស៊ុយ	Coriander	ដំឡូងជ្វា	Sweet potatoes	ល្ពៅ	Pineapple
ដើមដូង	Coconut tree	ដំឡូងគរ	Cassava	ម្នាស់	Chili
ដើមគរ	Bombax	ដើមដូង	Coconut tree	ម្រេស	Water melon
ដើមទឹកដោះគោ	Milk fruit	ដើមគរ	Bombax	ដុំឡឹក	Corn
ខ្នុរ	Jackfruit	ដើមទឹកដោះគោ	Milk fruit	ពោត	Betel nut
ខ្ទឹម	Spring onion	ខ្ទឹម	Ginger	ស្លា	ស្ពៃ
ក្រូចឆ្មារ	Lemon (lime)	ខ្នុរ	Jackfruit		

របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ សំរាប់ គម្រោងវិនិយោគសាងសង់ស្រះស្តុកទឹកស្រាបជ័រ ២

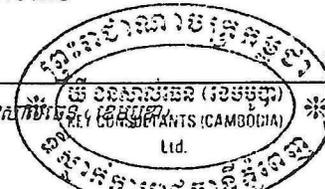
ក្រូចពោធិសាត់	Orange	ក្រូចពោធិសាត់	Orange	ស្វាយ	Mango
ក្រូចផ្លូង	Pomelo	ស្ពឺង	Papaya	ស្វាយចន្ទី	Cashew
ស្ពឺង	Papaya	ស្ពុត	Species of Sapotaceae	ថ្នាំជក់	Tobacco
ស្ពុត	Species of Sapotaceae	លូ	Sesame	ត្រប់ក្តឹប	Aubergine
ម្សៅ	Longan	ម្សៅ	Longan	ត្រកួន	Morning glory
ម្រូរ	Peper betel	សណ្តែកបាយ	Mung bean	ត្រាវ	Taro
ម្រេស	Chili	សេដា	Pomelo		
ននោង	Long gourd -2 (smooth surface)	ស្លឹកត្រៃ	Lemon grass		
រំចក	Pandan	ស្ពឺ	Corambole		
រំដេង	Galanga	ស្ពៃ	Lettuce		
សណ្តែកគូរ	Long bean	ស្វាយ	Mango		
ស្នា	Betel nut	ស្វាយចន្ទី	Cashew		
ស្លឹកត្រៃ	Lemon grass	ថ្នាំជក់	Tobacco		
ស្ពឺ	Corambole	ត្រាវ	Taro		
ស្ពៃ	Lettuce				
ស្វាយ	Mango				
ស្វាយចន្ទី	Cashew				
ត្រប់	Species of Solaneaceae				
ត្រប់ែក	Guava				
ត្រប់ក្តរតោ	Aubergine				
ត្រឡាច	Long gourd - 1 (hairy)				
ត្រសក់	Cucumber				

សំគាល់: ដំណាំ និង ឈើហូបផ្លែទាំងនេះ រាយការណ៍ដោយអ្នកភូមិកត់ត្រាក្នុងពេលសិក្សានៅទីវាល ឃុំបឹងក្របីស្រះស្តុកទឹកស្រាបជ័រ

តាមលំដាប់អក្ខរក្រមឈ្មោះក្នុងតំបន់ ។ ប៉ុន្តែ ដំណាំខ្លះពិបាកនៅក្នុងការកំណត់ឈ្មោះរបស់វាដោយសារតែពិបាកស្រាវជ្រាវ។

អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ដែលធ្វើការខាងផ្នែកកសិកម្មនៅក្នុងស្រុកសេសានមានដូចជា:

- សកម្មភាពដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ (DPA) (Development Partner in Action)
- សហគមន៍ព្រៃឈើ
- សហគមន៍ជលផល

តារាងទី ៣៦: ស្ថិតិប្រជាជននៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង ឆ្នាំ ២០០៧

ល.រ	ពណ៌នា	ស្រុក					សរុប
		ស្ទឹងត្រែង	សេសាន	សៀមបុក	ថាឡាបរិវាត់	សៀមប៉ាង	
១	ចំនួនឃុំ	៤	៧	៧	១១	៥	៣៤
២	ចំនួនភូមិ	១៧	២២	១៧	៤៤	២៨	១២៨
៣	ចំនួនគ្រួសារ	៥៥២៤	២៧១៦	៣២២០	៤៦៥០	៣០៩៦	១៩២០៦
៤	ប្រជាជនសរុប	២៧២២០	១២៩៦១	១៨៣៥៨	២៥០៨០	១៤៧៥៥	៩៨៣៧៤

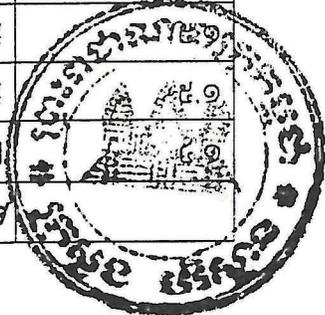
ប្រភព: សៀវភៅស្ថិតិប្រចាំឆ្នាំរបស់ខេត្តស្ទឹងត្រែង ឆ្នាំ ២០០៧-២០០៨

តំបន់គំរោង មានទីតាំងនៅក្នុងស្រុកសេសាន។ ស្រុកនេះមានព្រំដែនភូមិសាស្ត្រជាមួយស្រុកសៀមប៉ាងនៅ ផ្នែកខាងជើង ខេត្តមណ្ឌលគីរី នៅខាងត្បូង ស្រុកស្ទឹងត្រែងនៅខាងលិច និង ខេត្តរតនៈគីរី នៅខាងកើត។ ប្រជាជន នៅក្នុងតំបន់គំរោងមានពណ៌នានៅក្នុងតារាងទី ៣៧ ។

តារាងទី ៣៧: ចំនួនប្រជាជនក្នុងតំបន់គំរោង

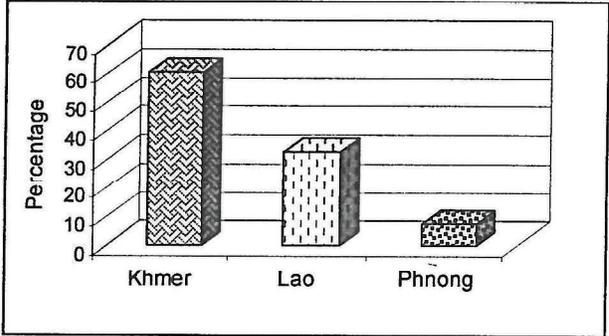
ឃុំ	ឈ្មោះភូមិ	ចំនួនគ្រួសារ	ប្រជាជន	ស្ត្រី	ទំហំគ្រួសារ
តាឡាត់	តាឡាត់	៧២	៣៥៩	១៨០	៥.០
	រំពាត់	៥៣	២២១	១១១	៤.២
	ស្វាយរៀង	២៥៦	១១៧២	៦០១	៤.៦
	ខ្សាច់ថ្មី	២៥៥	១១៦៣	៥៨៥	៤.៦
ស្រែគរ	ស្រែគរមួយ	១៦៥	៧៤៩	៣៧៦	៤.៥
	ស្រែគរពីរ	១៥៨	៧២៨	៣៧២	៤.៦
ភ្នក	ភ្នក	១៩៦	៨០៣	៤០២	៤.១
	បានប៉ែង	៦៨	២៨៩	១៤៧	៤.៣
ក្បាលរមាស	ក្របីជ្រៃ	១៧៧	៧៩៨	៤០៧	៤.៥
	ក្បាលរមាស	១០៦	៥៣៨	២៦៥	៥.១
	ស្រែស្រណុក	១០៤	៥២៩	២៤៥	៥.១
	ស្រែពក	៤៧	១៩៥	៩៧	៤.១
សរុប		១៦៥៧	៧៥៤៤	៣៧៨៨	៤.៥

ប្រភព: ឯកសារឃុំ. ២០០៧

ជនជាតិភាគតិច និង សាសនា

ផ្នែកនេះផ្តល់ព័ត៌មានពីសាសនា និង ជនជាតិភាគតិច ដែលបានយកមកពិបាកសារឃុំ និង ការអង្កេតគ្រួសារ ដោយក្រុមសិក្សាតាមលំដាប់លំដោយ ។ ទោះបីជាមានក្រុមជនជាតិភាគតិចខុសៗគ្នាច្រើន រស់នៅក្នុងភូមិតាមដង ទន្លេសេសាន និង ស្រែពក (SWECO ២០០៦ សិក្សានៅតាមទន្លេសេសាន និង ស្រែពក និង បណ្តាញការពារទន្លេ 3S ២០០៧) ក៏ដោយ ក៏មានគ្រួសារតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ដែលឃើញរស់នៅក្នុងតំបន់គំរោង ។ ក្រុមជនជាតិដែលរស់នៅ ក្នុងតំបន់គំរោងមានដូចជា ចារ៉ាយ ឡាវ គ្រឹង ភ្នង និង ព្រៅ ។ រូបភាពទី ២៧ បង្ហាញពីភាគរយនៃក្រុមជនជាតិ ភាគតិចដែលបានសម្ភាសន៍នៅក្នុងតំបន់គំរោង ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅខ្សែទឹកលើ និង ក្រោមនៃតំបន់គំរោង ក៏មានចំនួនក្រុមជនជាតិភាគតិចយ៉ាងច្រើន ជាពិសេស ឡាវ និង ភ្នង ។

រូបភាពទី ២៧: ជនជាតិភាគតិចនៅក្នុងតំបន់គំរោង

ទោះបីជាជនជាតិភាគតិចខ្លះដូចជា ចារ៉ាយ ឡាវ គ្រឹង ភ្នង និង ព្រៅ ត្រូវបានរាយការណ៍ដោយបណ្តាញ ការពារទន្លេ 3S ឆ្នាំ ២០០៧ នៅក្នុងតំបន់គំរោង ក៏ជនជាតិខ្លះយើងមិនបានជួប និង ធ្វើសម្ភាសន៍ក្នុងពេលធ្វើការ សិក្សានៅទីវាលឡើយ ដោយសារពួកគេជាប់រវល់ ។ ដូច្នេះ អ្នកដែលត្រូវបានសម្ភាសន៍មានតែជនជាតិខ្មែរ ឡាវ និង ភ្នង ប៉ុណ្ណោះ ។ ភាគរយខ្ពស់ជាងគេនៅក្នុងតំបន់គំរោងគឺ ជនជាតិខ្មែរ ដែលមានប្រហែល ៦០% នៃអ្នកដែលបាន សម្ភាសន៍ បន្ទាប់មកដោយជនជាតិឡាវដែលស្នើតែទាំងអស់រស់នៅក្នុងស្រុកស្រែគរ (មានប្រហែល ៣៣%) និង ភ្នងភាគច្រើនរស់នៅក្នុងភូមិក្បាលរមាស (មានប្រហែល ៧%) ។

៤.៤.២ វិស័យសុខភាព

នៅក្នុងឃុំតាឡាត់ គ្មានមណ្ឌលសុខភាពទេ ។ បើសិនជាមានអ្នកជំងឺនៅក្នុងឃុំ ពួកគេត្រូវតែទៅរកមណ្ឌលសុខភាពនៅខេត្តស្ទឹងត្រែង ។ ជាមធ្យមចំងាយពីឃុំតាឡាត់ទៅមណ្ឌលសុខភាពគឺប្រហែល ១២៨ គ.ម (ឯកសារឃុំតាឡាត់ ឆ្នាំ ២០០៧) ។ នេះបញ្ជាក់ថាបច្ចុប្បន្ននេះ គ្មានមធ្យោបាយសុខភាពត្រូវបានផ្តល់អោយដោយរដ្ឋ នេះទេ ។ នៅឃុំស្រែគរ ក៏គ្មានមណ្ឌលសុខភាពដែរ ។ ជាមធ្យម ចំងាយពីឃុំស្រែគរទៅការិយាល័យសុខភាពខេត្ត គឺ ប្រហែល ៩០គ.ម (ឯកសារ ឃុំស្រែគរឆ្នាំ ២០០៧) ។ នៅឃុំក្រុង គ្មានមណ្ឌលសុខភាពឃុំទេ កន្លែងដែលនៅជិតបំផុត គឺមណ្ឌលសុខភាពឃុំបានត្រូវបានកំណត់ ។ ជាមធ្យម ចំងាយពីឃុំក្រុងទៅមណ្ឌលសុខភាពឃុំកំរុងគឺប្រហែល ១២០គ.ម (ឯកសារ ឃុំក្រុងឆ្នាំ ២០០៧) ។

(ឯកសារ ឃុំភ្នំ ឆ្នាំ ២០០៧) ។ វាមានភាពងាយស្រួលណាស់ សំរាប់ប្រជាជននៅក្នុងឃុំភ្នំ ដើម្បីទទួលបានសេវាសុខភាព ។ ចំងាយពីឃុំក្បាលរមាស ទៅមណ្ឌលសុខភាពដែលនៅជិតបំផុតគឺប្រហែល ៤០គម (មណ្ឌលសុខភាពកូនម៉ុ ខេត្តរតនៈគីរី) ។

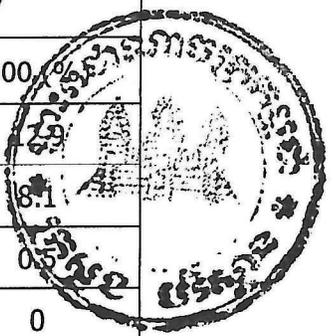
រូបភាពទី ២៨: មណ្ឌលសុខភាពនៅស្រុកកូនម៉ុ ខេត្តរតនៈគីរី

គ្រប់ឃុំទាំងអស់ នៅក្នុងតំបន់គំរោងមានចំនួនតិចណាស់ ដែលបំរើសេវាសុខភាព ។ ជាញឹកញាប់ប្រជាជនខ្លះប្រើរុក្ខជាតិថ្នាំនៅក្នុងតំបន់ សំរាប់ការព្យាបាលរបស់ពួកគេ ។ ក្នុងពេលខ្លះ ការសំរាលបុត្ររបស់ស្ត្រីភាគច្រើន គឺអាស្រ័យទៅលើឆ្កបបុរាណ ។ ដោយសារគ្មានមណ្ឌលសុខភាពឃុំនៅក្នុងតំបន់គំរោង អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានគន្លឹះជាច្រើនដូចជា មេភូមិ អនុមេភូមិ និង ព្រឹទ្ធាចារ្យនៅក្នុងភូមិ ត្រូវបានសួរពីរឿងរ៉ាវសុខភាព ។ ជាលទ្ធផល គេបានរកឃើញថាជំងឺដែលទាក់ទងទៅនឹងទឹក និង មូសមានច្រើន ។ ជំងឺដែលទាក់ទងទៅនឹងទឹកមានដូចជា ជំងឺរាគធម្មតា រាគធ្ងន់ធ្ងរ រាគមូល ជំងឺឆ្លងស្បែក ជាដើម ។ល។ ខណៈដែលជំងឺទាក់ទងទៅនឹងសត្វមូសមានដូចជា គ្រុនចាញ់ និង ជំងឺភ្នែក ។ ជំងឺទាំងនេះត្រូវបានរាយការណ៍ថាកើតឡើងនៅក្នុងគ្រួសារភាគច្រើនពេញមួយឆ្នាំ ។

តារាងទី ៣៨: ជំងឺសំខាន់ៗដែលទាក់ទងនឹងប្រភពទឹកដែលបានកត់ត្រានៅក្នុងតំបន់គំរោង

ល.រ	ឈ្មោះជំងឺ	មណ្ឌលសុខភាព កំភុន		មណ្ឌលសុខភាព កូនម៉ុ	
		សរុបករណី		សរុបករណី	
		4080 (នាក់)	100 (%)	1932 (នាក់)	100 (%)
១	រាគធម្មតា	80	2.0	249	12.9
២	រាគធ្ងន់ធ្ងរ	274	6.7	156	8.1
៣	គ្រុនចាញ់	78	1.9	10	0.5
៤	គ្រុនឈាម	0	0	0	0
៥	ជំងឺឆ្លងស្បែក	102	2.5	15	0.8
៦	ជំងឺភ្នែក	43	1.1	21	1.1

ប្រភព: មណ្ឌលសុខភាព, ទិន្នន័យ ឆ្នាំ២០០៧

ទិន្នន័យសុខភាពដែលមានត្រូវបានទទួលពីឃុំកំកុន និង ឃុំស្រែអង្រ្កង ដែលទិន្នន័យពីជំងឺត្រូវបានកត់ត្រា ដូចមាន បង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី៣៨ ។ ប៉ុន្តែនៅឃុំកំកុន ទិន្នន័យទៅលើជំងឺចម្បងៗ មិនអាចតំណាងអោយលក្ខខណ្ឌសុខភាព នៅក្នុងឃុំភ្នំក្រវាញ ប៉ុន្តែអាចផ្តល់ជាប្រវត្តិសំរាប់ស្ថានភាពជំងឺទូទៅ ។ ដូច្នោះ ជំងឺចម្បងៗនៅក្នុងឃុំភ្នំក្រវាញគឺជាជំងឺដែលមាន បង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី៣៨ ពីព្រោះតារាងបង្ហាញពីទិន្នន័យនៅក្នុងឃុំទាំងពីរ គឺភ្នំក្រវាញ និង កំកុន ។ ជំងឺដែលសំបូរច្រើនជាង គេនៅក្នុងឃុំភ្នំក្រវាញ គឺជំងឺឆ្លងសើស្បែក បន្ទាប់មកគឺ ជំងឺរាគធម្មតា គ្រុនចាញ់ និង ជំងឺភ្នែក ។ ជំងឺភ្នែក ជំងឺឆ្លងសើស្បែក និង គ្រុនចាញ់ក៏មិនសូវមាននៅក្នុងឃុំដែរ ។ ជំងឺរាគធម្មតា ជាទូទៅត្រូវបានសន្មតថា បណ្តាលមកពីកង្វះអនាម័យ និងប្រភព ទឹកស្អាត ។

ផ្អែកទៅតាមទិន្នន័យដែលទទួលបានពីការអង្កេតនៅទីវាលបានរកឃើញថា ជំងឺដែលសំបូរជាងគេគឺជំងឺរាគធម្មតា មូល បន្ទាប់មកគឺជំងឺសើស្បែក ជំងឺគ្រុនពោះវៀន គ្រុនចាញ់ និង អាសន្នរោគ។ ជាមូលដ្ឋាន ការឆ្លងនៃជំងឺរាគធម្មតា គឺបានឆ្លង តាមរយៈអនាម័យមិនបានត្រឹមត្រូវ ។ មូលហេតុមួយ ក្នុងចំណោមមូលហេតុជាច្រើននៃជំងឺរាគធម្មតា គឺការមិនលាងសំអាត ដៃបន្ទាប់ពីបន្ទោរបង់នៅក្នុងបង្គន់ ឬ នៅជុំវិញដុបព្រៃ ដែលនៅមិនឆ្ងាយពីផ្ទះ ។ ជំងឺស្បែកក៏មាន កំរិតខ្ពស់ដែរនៅក្នុង កំឡុងពេលសិក្សា ។ វាហាក់ដូចជាមានការពិបាក ដើម្បីធ្វើការសំរេចចិត្តមូលហេតុនៃជំងឺបែបនេះ មិនដឹងថាមកពីការប្រើ ប្រាស់ទឹករាល់ថ្ងៃ ឬអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែមូលហេតុមួយដែលទំនងជាងគេនោះគឺ កង្វះអនាម័យ ។ ពុំធ្លាប់មានការសិក្សា ស្រាវជ្រាវទៅលើប្រភេទជំងឺដែលបង្កឡើងដោយសារលោហៈធ្ងន់នៅតំបន់នេះទេ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត តាមទិន្នន័យ ទទួលបានពីមណ្ឌលសុខភាព បានកំកុន និង កូនមុំ ពុំមានកំណត់ត្រាលើជំងឺប្រភេទនេះដែរ ។ តាមលទ្ធផលសិក្សាសង្គម- សេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់គំរោង (មករា-មេសា ២០០៨) បានបង្ហាញថា ការចំណាយទៅលើការថែទាំសុខភាព គឺ ប្រហែល ៣០០.០០០.០០រៀល /គ្រួសារ/ឆ្នាំ ឬស្មើ ៨ភាគរយនៃចំណាយប្រចាំឆ្នាំ ។

៤.៤.៣ វិស័យអប់រំ

វិស័យអប់រំគឺកំពុងត្រូវបានកែលំអ ដែលបណ្តាលអោយមានការលូតលាស់យឺតៗ ។ កំរិតនៃការសិក្សា និង អត្រាអនកូរភាព នៅក្នុងចំណោមស្ត្រី ជាទូទៅមានទាបជាងបុរស ។ មានភាពខុសគ្នាផងដែរចំពោះទីក្រុង និង ជនបទ ដែលបានរកឃើញពីភាពខុសគ្នាយ៉ាងច្បាស់ (CIPS ២០០៤) ។ ដោយសារវិស័យអប់រំជាផ្នែកមួយយ៉ាងសំខាន់ វាមាន ការចាំបាច់ណាស់ដើម្បីធ្វើអោយវាលេចឡើង ចេញពីតំបន់គំរោង ។

ប៉ុន្តែមុននឹងពណ៌នាអំពីអត្រានៃអនកូរភាព គេគួរតែផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើសេវាសាលារៀន ។ តាមការសិក្សា មិនមានវិទ្យាល័យ ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងតំបន់គំរោងឡើយ ។ ប៉ុន្តែមានអនកូរភាព ២ នៅក្នុង ឃុំស្រែអង្រ្កង និង ឃុំស្រែគរ ។ នៅឃុំស្រែគរ អនកូរភាពស្ថិតនៅជិតភូមិ និងត្រូវបានប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ បើសិនជាគេសាងសង់ ។ ម្យ៉ាងទៀត នៅឃុំស្រែអង្រ្កង ចំងាយពីភូមិទៅអនកូរភាពត្រូវបានបំបែក មុនឆ្នាំ២០០២ ២២ គ.ម ។ សាលានេះ ហាក់ដូចជានឹងមិនរងផលប៉ះពាល់ដោយសារគំរោងទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបញ្ជាក់នៅទីនេះ ដើម្បី អោយដឹងអំពីសេវាអប់រំនៅក្នុងតំបន់គំរោង ។ នៅក្នុងឃុំទាំងអស់ សុទ្ធតែមានសាលាបឋមសិក្សា (២០០២១១១៩) ។ ចំនួនសាលាបឋមសិក្សា គឺស្មើគ្នាទៅលើទីតាំងរបស់វាទាំងអស់ ជាក់ស្តែង នៅឃុំស្រែអង្រ្កង និង ឃុំស្រែគរ ។

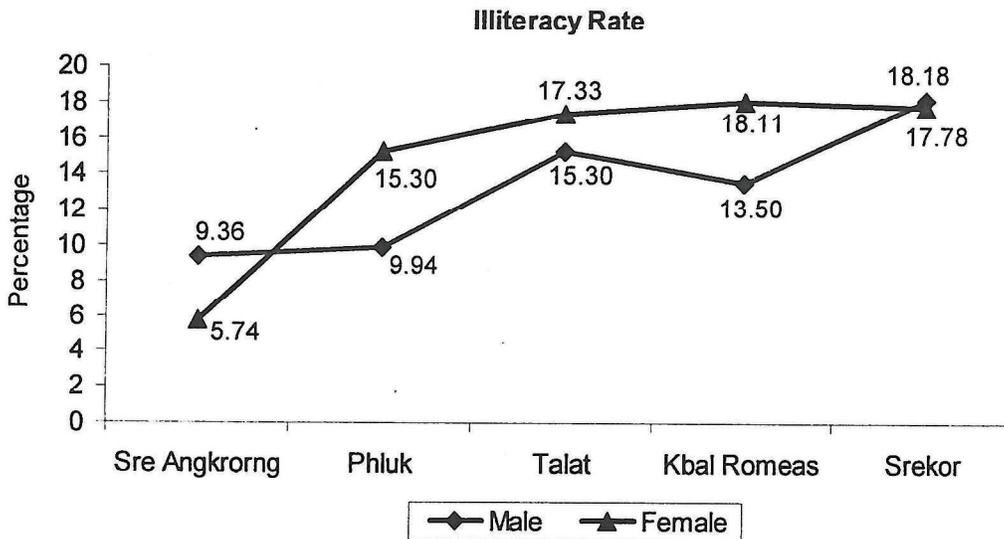

ចំងាយពីភូមិមួយទៅមួយឆ្ងាយ សាលាបឋមសិក្សាត្រូវបានសាងសង់បន្តបន្ទាប់គ្នានៅក្នុងភូមិទាំងអស់ដើម្បីជួយសំរួលដល់សេវាអប់រំនៅក្នុងឃុំ ។

តារាងទី ៣៩: ចំនួនសាលា និង គ្រូ

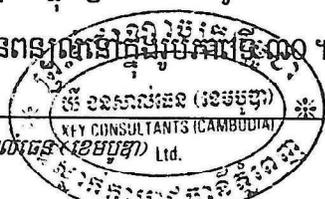
ឃុំ	បឋមសិក្សា	# ថ្នាក់	អនុវិទ្យាល័យ	# ថ្នាក់
តាឡាត់	៤	២១	០	០
ស្រែគរ	១	៧	១	៥
ភ្នក	២	១២	០	០
ក្បាលរមាស	៤	៣២	០	០
ស្រែអង្កេង	១	៤	០	០

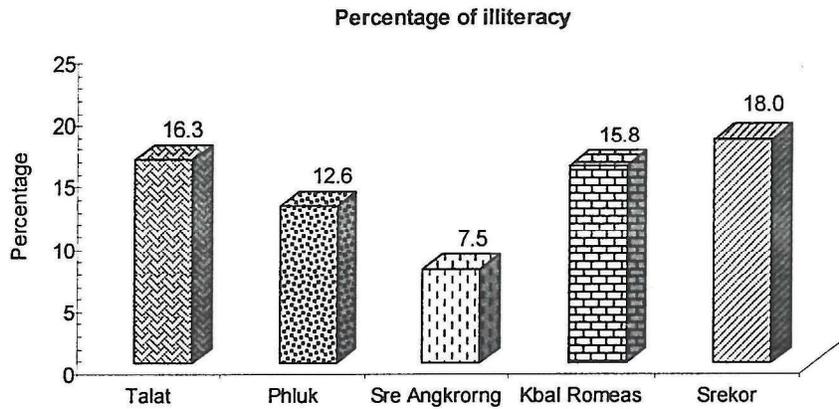
ប្រភព: មន្ទីរអប់រំខេត្តស្ទឹងត្រែង, ២០០៧

រូបភាពទី ២៩: អត្រាអនក្រាមយោងទៅតាមភេទ ក្នុងឃុំនីមួយៗ

រូបភាពទី ២៩ បង្ហាញពីមានអំពីអនក្រាមភាព និង កំរិតសិក្សាអាស្រ័យតាមភេទ។ អត្រាអនក្រាមភាពត្រូវបានគណនាជាប្រជាជនបុរស និង ស្ត្រីដែលមានអាយុពី ១៥-៦០ ឆ្នាំ នៅក្នុងភូមិនីមួយៗតាមរយៈដំបូងដោយប៉ុន្តែភាគរយរបស់អនក្រាមជនជាស្ត្រី មានខ្ពស់ជាងបុរសនៅក្នុងឃុំទាំងបី: ភ្នក, តាឡាត់ និង ក្បាលរមាស។ ភាគរយទាំងបុរស និង ស្ត្រីមានស្រដៀងគ្នាចំពោះស្រុកស្រែគរ ដោយសារប្រជាជននៅក្នុងភូមិនេះ ភាគច្រើនគឺជនជាតិខ្មែរដែលជាលទ្ធផលធ្វើអោយអត្រាអនក្រាមភាពមិនមានការខុសគ្នាខ្លាំងរវាងបុរស និង ស្ត្រី។ ប៉ុន្តែខ្លះៗនៅក្នុងឃុំស្រែអង្កេង ដែលអនក្រាមជនជាបុរសមានខ្ពស់ជាងស្ត្រី។ ជាមួយគ្នានៅក្នុងប្រទេស កំរិតនៃការអប់រំ និង អត្រាអនក្រាមភាពក្នុងចំណោមស្ត្រីនៅក្នុងប្រទេសទាំងមូល មានអត្រាខ្ពស់ជាងបុរស។ ភាគរយជាមធ្យមនៃអត្រាអនក្រាមភាពក្នុងឃុំទាំងអស់ មានពន្លឿននៅក្នុងឃុំភ្នក ១០.០០ ។

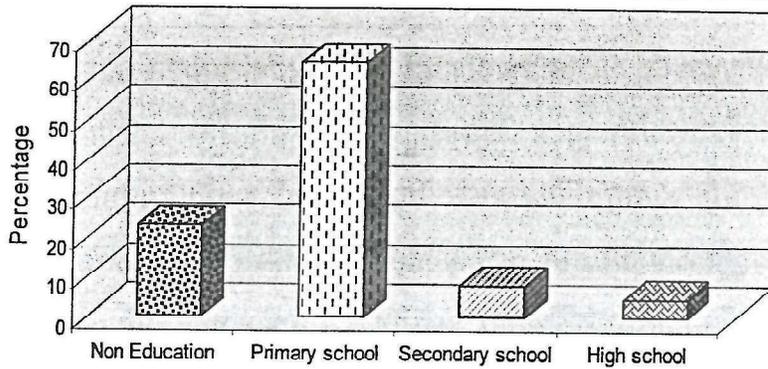

រូបភាពទី ៣០: ភាគរយនៃអនក្ខរជននៅក្នុងតំបន់គំរោង

ទោះបីជាមានសាលាបឋមសិក្សាច្រើននៅក្នុងតំបន់គំរោងក៏ដោយ ចំនួនសិស្សដែលបានបន្តការសិក្សារបស់ពួកគេនៅអនុវិទ្យាល័យ និង ខ្ពស់ជាងនេះ មានចំនួនតិចតួច ។ ជាទូទៅ គេបោះបង់ការសិក្សា នៅពេលគេបញ្ចប់ថ្នាក់ទី ១-៥ ឬ នៅបឋមសិក្សា ។ ជាលទ្ធផល ភាគរយនៃអនក្ខរជនមានអត្រាខ្ពស់ ។ រូបភាពទី៣០ បង្ហាញពីភាគរយមធ្យមនៃអត្រាអនក្ខរជនរបស់បុរស និង ស្ត្រីនៅក្នុងឃុំនីមួយៗ ។ នៅឃុំស្រែអង្កង ភាគរយមានតិច ៧,៥ % បើប្រៀបធៀបទៅឃុំដទៃទៀត ។ ម៉្យាងទៀត ដោយសារឃុំស្ថិតនៅជិតអនុវិទ្យាល័យត្រពាំងក្រហម ក្នុងទីរួមស្រុកកូនមុំ, កន្លែងដែលមានចំងាយប្រហែល ២២ គ.ម ពីឃុំ ។ ម៉្យាងទៀត វាអាចបង្ហាញថា ឪពុកម្តាយបានអោយតំលៃទៅលើការសិក្សារបស់កូនតាំងពីដំបូង ដើម្បីអាចអោយកូនសិក្សាបន្ថែមបន្ត ។ បន្ថែមលើនេះ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់បឋមសិក្សា សិស្សស្រី/ប្រុស អាចបន្តការសិក្សានៅកំរិតអនុវិទ្យាល័យ ។ នៅឃុំភ្នក ភាគរយជាមធ្យមគឺ ១២,៦% ។ នេះប្រហែលដោយសារឃុំនេះស្ថិតនៅជិតទីរួមខេត្ត កន្លែងដែលមានសាលារៀនច្រើន ។ ដូច្នេះសេវាអប់រំអាចមានភាពប្រសើរជាងឃុំដទៃនៅក្នុងតំបន់គំរោង ជាហេតុអត្រាអនក្ខរជនមានខ្ពស់ ។ នៅឃុំក្បាលរមាស ភាគរយនៃអនក្ខរភាគគឺ ១៥,៨ % ខ្ពស់ជាងឃុំ ២ ទៀតដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ។ នេះក៏ដោយសារសេវាកម្មសិក្សាថ្នាក់មូលដ្ឋាន មានទាបជាងនៅឃុំ ២ ទៀតនោះ ហើយមូលហេតុដទៃទៀតគឺប្រហែល ដោយសារឪពុកម្តាយ មិនសូវបានយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការសិក្សារបស់កូន និង ភាពក្រីក្រ ។ គ្រួសារខ្លះនៅក្នុងឃុំ គឺជាក្រុមជនជាតិភាគតិចដូចជា ក្រុង, អ្នកប្រចាំការវិភាគ និង ទំពួន តាមលំដាប់លំដោយ ។ នេះអាចចូលរួមធ្វើអោយមានអនក្ខរភាពខ្ពស់នៅក្នុងឃុំនេះ ។ គ្រួសារភាគច្រើន ភាគរយនៃអនក្ខរភាពក៏មានកំរិតខ្ពស់ដែរគឺ ១៦,៣% ។ នេះ គឺដោយសារឃុំនេះ មានវិទ្យាល័យសិក្សា ទិដ្ឋភាពចម្បងមួយក្នុងចំណោមនោះ គឺឪពុកម្តាយមិនបានផ្តល់តំលៃ និងខ្វល់ខ្វាយពីការសិក្សារបស់កូន ។ ការបង្រៀនមិនទៀងទាត់ និង កង្វះគ្រូក៏ជាប្រសព្វសំខាន់នៃអត្រាអនក្ខរភាពខ្ពស់ដែរ ។ នៅឃុំស្រែគរភាគរយនៃអនក្ខរភាគគឺ ១៨% ខ្ពស់ជាងឃុំដទៃនៅក្នុងតំបន់គំរោង ។ នេះគឺដោយសារ គ្រួសារស្ទើរតែទាំងអស់ជាជនជាតិឡាវ ហើយពួកគេមិនចូលចិត្តរៀនភាសាខ្មែរ ។ ម៉្យាងទៀត កំរិតនៃការសិក្សារបស់កូនដែលចំលើយ គឺដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងរូបភាពទី ៣១ ។

រូបភាពទី ៣១: ភាគរយនៃកំរិតសិក្សារបស់អ្នកផ្តល់ចំណើយ

រូបភាពទី ៣២ បង្ហាញថាអ្នកផ្តល់ចំណើយតិចតួច ដែលភាគច្រើនជាមេគ្រួសារ សិក្សាត្រឹមតែអនុវិទ្យាល័យ ឬ ខ្ពស់ជាងនេះ។ ប៉ុន្តែភាគរយនៃកំរិតសិក្សារបស់គេ មានខ្ពស់ត្រឹមបឋមសិក្សា។ ទោះបីជាដូច្នោះក៏ដោយ អ្នកផ្តល់ចំណើយភាគច្រើនធ្លាប់សិក្សាត្រឹមថ្នាក់ទី ១-២។ នេះបង្ហាញថា ទោះបីជាគេធ្លាប់សិក្សានៅកំរិតនោះក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនអាចអាន ឬ សរសេរបានល្អដែរ។ ដូច្នោះ គឺវាស្មើទៅនឹងអ្នកផ្តល់ចំណើយមិនបានសិក្សាដូច្នោះដែរ។

កំរិតអនកូរភាពខ្ពស់ អាចត្រូវបានពន្យល់ដោយមូលហេតុច្រើនយ៉ាង ។ មូលហេតុសំខាន់បំផុតមួយក្នុងចំណោមនោះគឺប្រពៃណី។ គេអាចសន្មត់បានថា ករណីភាគច្រើនគឺឪពុកម្តាយមិនផ្តល់តំលៃ និង/ឬ ខ្លាចខ្លាចអំពីការសិក្សារបស់កូនទេ ហើយមូលហេតុដទៃទៀតមានដូចជាភាពក្រីក្រ ការបង្រៀនមិនទៀងទាត់ ដោយសារខ្វះគ្រូ និង ផ្លូវឆ្ងាយទៅកាន់អនុវិទ្យាល័យ និង វិទ្យាល័យ។ ភាពក្រីក្រ ត្រូវបានចាត់ទុកជាមូលហេតុសំខាន់មួយ។ នេះ គឺដោយសារក្មេងៗទាំងនោះ តែងតែជាប់រវល់ជាមួយកិច្ចការខ្លះៗ ទោះបីជាគេកំពុងសិក្សាក៏ដោយ គឺដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ការងារគ្រួសារ និង/ឬ ដើម្បីរកកំរៃក្រៅដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។ ដូច្នោះ វាបានចូលរួមយ៉ាងគួរអោយកត់សំគាល់ទៅដល់កំរិតអប់រំទាបនៅក្នុងតំបន់គំរោង។

៤.៤.៤ លក្ខខណ្ឌសង្គមសេដ្ឋកិច្ច

មុននឹងស្វែងយល់អំពីលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ជាចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវស្គាល់អំពីការប្រកបរបររចិញ្ចឹមជីវិតជាមុននឹង។ ការប្រកបរបររចិញ្ចឹមជីវិត ត្រូវបានគេអោយនិយមន័យថា ជាការចូលរួមនៃសមត្ថភាព ទ្រព្យសម្បត្តិ រួមបញ្ចូលទាំងសំភារៈ និង ធនធានសង្គម និងសកម្មភាព ដែលត្រូវការសំរាប់ជាមធ្យោបាយសំរាប់រស់នៅ (DFID, ១៩៩៩)។ ការប្រកបរបររចិញ្ចឹមជីវិត មួយអាចស្ថិតស្ថេរទៅបាននៅពេលណាវាអាចយកឈ្នះ នឹង មេរោគធម្មតា សុគតស្នាញ និង ភាពតក់ស្លុតទាំងឡាយ ហើយអាចរក្សាឬជំរុញសមត្ថភាពរបស់វា និង ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់វា ទាំងបច្ចុប្បន្ន និង ទៅអនាគត ដោយមិនធ្វើអោយអន្តរាយដល់ធនធានធម្មជាតិ (DFID, ១៩៩៩)។ នានាភាពនៃអីកាត ត្រូវបានចាត់ទុកជាផ្លូវមួយ ដែលបុគ្គលនីមួយៗ និង គ្រួសារផ្លាស់ប្តូរនូវមធ្យោបាយរបស់គេក្នុងការរកចំណូល និង ការរស់នៅ (IMM, CFDO និង CBNRM LI. ២០០៥)។

